

Udskriftsdato: 15. december 2025

2007/2 LSF 18 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg
(Valgnævnet, godkendelse af partinavne, nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet m.v.)**

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Velfærdsmin.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg

(Valgnævnet, godkendelse af partinavne, nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet m.v.)

§ 1

I lov om valg til Folketinget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 8. december 2006, som ændret ved lov nr. 513 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af Valgnævnet, jf. § 17. Godkendelsen gælder i 3 år regnet fra godkendelsens dato. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør Valgnævnet, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 13. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen. En ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes, jf. § 13, kan tidligst indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes.

Stk. 3. Valgnævnet kan efter ansøgning forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. En ansøgning om forlængelse kan, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. Indgives ansøgning om forlængelse af godkendelse senest ved udløbet af den tidligere godkendelse, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Stk. 4. Er partianmeldelse ikke foretaget inden for den periode, hvor godkendelsen af partiets formular til vælgererklæring og en eventuel forlængelse af denne gælder, jf. stk. 2 og 3, kan den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst indgive ansøgning om godkendelse af en formular med det samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Dette gælder dog ikke, hvis andre efter reglerne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 2, ikke kan få godkendt partinavnet.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

2. I § 13, stk. 1, nr. 3 og 6, samt to steder i § 13, stk. 3, 1. pkt., ændres »velfærdsministeren« til: »Valgnævnet«.

3. I § 13, stk. 4, ændres »velfærdsministeren« til: »Valgnævnet«.

4. I overskriften til kapitel 4, og i § 16, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »Valgretsnet« til: »Valgnævnet«.

5. § 17 affattes således:

»§ 17. Velfærdsministeren nedsætter et valgnavn, der træffer afgørelse om

1) optagelse på valglisten efter § 16, stk. 2,

2) godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg, jf. § 12, stk. 2 og 3, og § 13, stk. 3, eller Europa-Parlamentsvalg, jf. § 11, stk. 2 og 3, og § 12 i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, og

3) optagelse i Partinavneregistret, jf. § 13, stk. 4.

Stk. 2. Valgnævnet består af en formand og to andre medlemmer, i de sager, der er nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3, dog tre andre medlemmer. Formanden skal være dommer, og det ene af de andre medlemmer skal være kyndigt i statsforfatningsret. Det yderligere medlem, nævnet består af i de sager, der er nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3, skal være kyndigt i navne- og varemærkerettigheder. Der udpeges efter samme regler en stedfortræder for formanden og hvert af de andre medlemmer.

Stk. 3. Valgnævnet er beslutningsdygtigt, når nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Valgnævnets formand kan på nævnets vegne afgøre sager, som ikke tåler opsættelse, eller hvis udfald ikke giver anledning til tvivl.

Stk. 5. Valgnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Valgnævnet tilvejebringer og meddeler velfærdsministeren de oplysninger, denne måtte forlange om nævnets virksomhed.

Stk. 7. Velfærdsministeren fastsætter Valgnævnets forretningsorden, herunder regler om indkaldelse af stedfortrædere. Velfærdsministeren fastsætter vederlag og udgiftsgodtgørelse til nævnets medlemmer og deres stedfortrædere.

Stk. 8. Velfærdsministeriet stiller sekretariatsbetjening til rådighed for Valgnævnet.

Stk. 9. Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter Valgnævnet.«

6. § 54, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Vælgere, der er indlagt på sygehus, kan brevstemme på sygehuset.

Stk. 2. Vælgere, der bor eller opholder sig i følgende boformer eller boliger, kan brevstemme i boformen eller boligen:

- 1) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.
- 2) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service for kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold.
- 3) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til midlertidigt eller længerevarende ophold for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, samt boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boformer i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.
- 4) Opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i lov om social service giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i de nævnte opholdssteder uden for de pågældendes bolig.
- 5) Almene plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, udstøttede private plejeboliger, der er omfattet af lov om leje, og friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger.
- 6) Øvrige almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., øvrige ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, samt lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige, der er omfattet af de i medfør af lov om boligbyggeri og lov om almene boliger m.v. fastsatte forskrifter herom. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boligtyper i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 55, stk. 1, ændres »§ 54, stk. 1, nr. 1, og stk. 2« til: »§ 54, stk. 1 og 3«.

8. I § 55, stk. 2, ændres »§ 54, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3« til: »§ 54, stk. 2 og 4«.

9. I § 55, stk. 3, ændres »§ 54, stk. 4« til: »§ 54, stk. 5«.

§ 2

I lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, jf. lovbekendtgørelse nr. 52 af 2. februar 2004, som ændret ved § 2 i lov nr. 294 af 27. april 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 og § 2, stk. 1, ændres »14« til: »13«.

2. § 11, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af det valgnævn, der er nedsat i henhold til § 17 i lov om valg til Folketinget. Godkendelsen gælder i 3 år regnet fra godkendelsens dato. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør Valgnævnet, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 12. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen. En ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes, jf. § 12, kan tidligst indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes.

Stk. 3. Valgnævnet kan efter ansøgning forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. En ansøgning om forlængelse kan, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. Indgives ansøgning om forlængelse af godkendelse senest ved udløbet af den tidligere godkendelse, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Stk. 4. Er partianmeldelse ikke foretaget inden for den periode, hvor godkendelsen af partiets formular til vælgererklæring og en eventuel forlængelse af denne gælder, jf. stk. 2 og 3, kan den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst indgive ansøgning om godkendelse af en formular med det samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Dette gælder dog ikke, hvis andre efter reglerne i § 12, jf. 13, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 2, i lov om valg til Folketinget, ikke kan få godkendt partinavnet.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

§ 3

I lov om kommunale og regionale valg, jf. lovbekendtgørelse nr. 1293 af 8. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 60, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Vælgere, der er indlagt på sygehus, kan brevstemme på sygehuset.

Stk. 2. Vælgere, der bor eller opholder sig i følgende boformer eller boliger, kan brevstemme i boformen eller boligen:

- 1) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.
- 2) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service for kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold.
- 3) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til midlertidigt eller længerevarende ophold for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale

problemer har behov herfor, samt boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boformer i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.

- 4) Opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i lov om social service giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i de nævnte opholdssteder uden for de pågældendes bolig.
- 5) Almene plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, udstøttede private plejeboliger, der er omfattet af lov om leje, og friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger.
- 6) Øvrige almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., øvrige ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, samt lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige, der er omfattet af de i medfør af lov om boligbyggeri og lov om almene boliger m.v. fastsatte forskrifter herom. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boligtyper i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 61, stk. 1, ændres »§ 60, stk. 1, nr. 1, og stk. 2« til: »§ 60, stk. 1 og 3«.

3. I § 61, stk. 2, ændres »§ 60 stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3« til: »§ 60, stk. 2 og 4«.

4. I § 61, stk. 3, ændres »§ 60, stk. 4« til: »§ 60, stk. 5«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

§ 5

Stk. 1. Personer, der ved lovens ikrafttræden er udpeget som medlemmer og stedfortrædere af Valgrets-nævnet, fortsætter indtil videre som medlemmer henholdsvis stedfortrædere af Valgnævnet.

Stk. 2. Valgnævnet færdigbehandler sager om optagelse på valglisten og om godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ikke er afgjort ved lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Optagelser på valglisten og godkendelser af formularer til vælgererklæringer, som er meddelt før lovens ikrafttræden, for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, bevarer deres gyldighed og vedbliver at være omfattet af Partinavneregistret, jf. § 13, stk. 4, i lov om valg til Folketinget.

§ 6

Stk. 1. Sager om godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ikke vedrører fornyelse af en tidligere meddelt godkendelse, og som ikke er afgjort ved lovens ikrafttræden, behandles efter reglerne i lov om valg til Folketinget, som ændret ved denne lovs § 1, og lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som ændret ved denne lovs § 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 12, stk. 2, 5. pkt., i lov om valg til Folketinget, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og § 11, stk. 2, 5. pkt., i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis den periode, hvor navnet for det nye parti ikke kan godkendes, udløber før lovens ikrafttræden.

§ 7

Stk. 1. Valgnævnet kan efter ansøgning forlænge godkendelser af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der er meddelt uden at være fornyet før lovens ikrafttræden. Forlængelsen sker for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse. Valgnævnet kan efter reglerne i lov om valg til Folketinget, som ændret ved denne lovs § 1, og lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som ændret ved denne lovs § 2, forlænge en godkendelse, der er forlænget efter 1. pkt. Efter udløbet af en forlænget godkendelse efter 1. eller 3. pkt. kan Valgnævnet på ny meddele godkendelse af disse formularer efter den nævnte lovgivning.

Stk. 2. Valgnævnet kan efter reglerne i lov om valg til Folketinget, som ændret ved denne lovs § 1, og lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som ændret ved denne lovs § 2, forlænge godkendelser af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der er meddelt og fornyet før lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 3. Valgnævnet kan efter den nævnte lovgivning på ny meddele godkendelse af de formularer, der er nævnt i 1. pkt., samt af formularer, der er forlænget efter 1. pkt.

Stk. 3. § 12, stk. 3, 3. og 4. pkt. i lov om valg til Folketinget, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og § 11, stk. 3, 3. og 4. pkt., i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis den fornyede godkendelse udløber før lovens ikrafttræden.

§ 8

Valgnævnet kan efter reglerne i lov om valg til Folketinget, som ændret ved denne lovs § 1, og lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, som ændret ved denne lovs § 2, tilbagekalde godkendelser af formularer til vælgererklæringer for nye partier og eventuelle fornyelser af disse, der er meddelt før lovens ikrafttræden.

§ 9

Stk. 1. § 1, nr. 6-9, finder anvendelse for folketingsvalg, der udskrives ved lovens ikrafttræden eller senere.

Stk. 2. § 2, nr. 1, har virkning fra valget i 2009 til Europa-Parlamentet.

§ 10

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

	Side
1. Indledning	7
2. Lovforslagets indhold	7
2.1. Udvidelse af Valgretsnevns kompetence til at omfatte partinavnesager	7
2.1.1. Gældende regler om Valgretsnevns kompetence og kompeten- cen til at afgøre partinavnesager	7
2.1.2. Baggrunden for forslaget om udvidelse af Valgretsnevns kom- petence til at omfatte partinavnesager	8
2.1.3. Forslag om, at Valgretsnævnet skifter navn til Valgnævnet.	9
2.1.4. Valgnævns sammensætning	9
2.1.5. Forholdet mellem Valgnævnet og Folketingets Ombudsmand	10
2.1.6. Andre forslag	10
2.2. Nye regler for godkendelse og forlængelse af godkendelse af et nyt partis navn og formular til vælgererklæringer	10
2.2.1. Gældende regler for godkendelse og fornyelse af godkendelsen	10
2.2.2. Principper for godkendelse og forlængelse af godkendelse	11
2.2.3. Forslag om udvidelse af perioden for første gangs godkendelse	11
2.2.4. Forslag om stramning af betingelserne for forlængelse af godken- delse	12
2.2.5. Forslag om forbud mod generhvervelse af samme partinavn efter afslag på forlængelse	12
2.2.6. Forslag om frist for indgivelse af ansøgning om godkendelse	12
2.2.7. Forslag om frist for indgivelse af ansøgning om forlængelse	13
2.3. Nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet som følge af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU	13
2.4. Præcisering af, ved hvilke boformer og boliger der er adgang til brev- stemmeafgivning	13
2.4.1. Boformer efter servicelovens regler	13
2.4.2. Ældreboliger m.v.	14
3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	14
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	15
5. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser	15

6. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne	15
7. Forholdet til EU-retten	15
8. Hørte myndigheder og organisationer	15
9. Sammenfattende skema	15

1. Indledning

Med lovforslaget udvides Valgretsnevnets kompetence til ikke blot som i dag at omfatte sager om optagelse af udlandsdanskere på valglisten, men også at omfatte sager om godkendelse af navnet for et nyt parti og den formular, som vælgererklæringer for et nyt parti skal afgives på. Denne del af lovforslaget er en opfølgning på den tilkendegivelse, den tidligere indenrigs- og sundhedsminister har afgivet i forbindelse med 1. behandlingen i folketingsåret 2006-07 af beslutningsforslag nr. B 37 om nedsættelse af et uafhængigt organ, der godkender politiske partiers navne.

Som en konsekvens af kompetenceudvidelsen foreslås det, at nævnet ændrer navn til Valgnævnet, og at nævnet, der i dag består af en dommer (formand), en kyndig i statsforfatningsret og en embedsmand fra Velfærdsministeriet, i sager om godkendelse af partinavne tillige skal bestå af en kyndig i navne- og varemærkerettigheder.

Lovforslaget indeholder endvidere nye regler for godkendelse og forlængelse af godkendelse af partinavne og formularer til vælgererklæringer. Godkendelsesperioden udvides fra to til tre år. Til gengæld strammes betingelserne for at forlænge godkendelsen, således at det undgås, at partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne, uden at der er udsigt til, at partiet i løbet af godkendelsesperioden kan opnå det fornødne antal vælgererklæringer. Har et parti fået afslag på forlængelse, kan ansøgning om generhvervelse af partinavnet tidligst indgives efter et år fra den tidligere godkendelse, således at partinavnet i denne periode er stillet til fri afbenyttelse for andre end den, der i første omgang fik meddelt godkendelse.

Med lovforslaget nedsættes antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet fra 14 til 13. Nedsættelsen er en følge af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU og en udmøntning af udvidelsestraktaten om Den Europæiske Unions udvidelse med Bulgarien og Rumænien, som er ratificeret af Danmark ved en særlig lov herom.

Reglerne om, i hvilke boformer og boliger der ved folketingsvalg, Europa-Parlamentsvalg samt regionale og kommunale valg kan brevstemmes, foreslås justeret i lyset af de forskellige boligformer, voldsramte kvinder, ældre og handicappede og personer med særlige sociale problemer vil kunne tilbydes efter social- og boliglovgivningen.

Nærværende lovforslag er en genfremsættelse af det lovforslag nr. L 9, der blev fremsat den 3. oktober 2007, jf. FT 2007-08 (1. samling), tillæg A 125, og som er bortfaldet som følge af afholdelse af folketingsvalg. I det genfremsatte lovforslag er der foretaget enkelte ændringer og præciseringer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udvidelse af Valgretsnevnets kompetence til at omfatte partinavnesager

2.1.1. Gældende regler om Valgretsnevnets kompetence og kompetencen til at afgøre partinavnesager

Efter de gældende regler omfatter Valgretsnevnets kompetence sager om optagelse af personer med dansk indfødsret på folketingsvalglisten, der har valget uanset ophold i udlandet. Kommunalbestyrelsen (folkeregistret) optager efter ansøgning vælgere med ophold i udlandet på folketingsvalglisten, såfremt der ikke er anledning til tvivl om, at ansøgeren uanset ophold i udlandet har fast bopæl i riget, jf. nærmere folketingsvalglovens § 2, stk. 1 – 3, såfremt ansøgeren ikke har haft ophold i udlandet i mere end 4 år, og såfremt ansøgeren i øvrigt opfylder de almindelige valgretsbetingelser. Er ansøgeren en ægtefælle, registreret partner eller samlever, jf. nærmere folketingsvalglovens § 2, stk. 4, til en vælger, der uanset ophold i udlandet har fast bopæl i riget, jf. nærmere folketingsvalglovens § 2, stk. 1 – 3, (hovedpersonen), kan kommunalbestyrelsen (folkeregistret) kun optage vedkommende på folketingsvalglisten, hvis både ansøgeren og hovedpersonen har haft ophold i udlandet i mere end 4 år og i øvrigt opfylder de almindelige valgretsbetingelser. Har ansøgeren eller en eventuel hovedperson haft ophold i udlandet i mere end 4 år, eller er der i øvrigt tvivl om, hvorvidt ansøgeren uanset ophold i udlandet har fast bopæl i riget, videresender folkeregistret ansøgningen til afgørelse i Valgretsnevnet. Kun Valgretsnevnet kan således meddele afslag på en ansøgning om optagelse på folketingsvalglisten, og kun Valgretsnevnet kan optage en vælger på valglisten, der har haft ophold i udlandet i mere end 4 år. Der henvises til folketingsvalglovens § 16, stk. 2, som affattet ved lov nr. 271 af 13. maj 1987 (FT 1986-87, lovforslag nr. L 170: 6697, 11201, 11491; A 3237; B 1529), og ændret ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 (FT 2000-01, lovforslag nr. L 123: 3029, 5362, 5507; A 2754; B 685) og til bekendtgørelse nr. 605 af 21. juni 2004 om optagelse på folketingsvalglisten af personer, der har valget uanset ophold i udlandet.

Efter de gældende regler er det velfærdsministerens kompetence at tage stilling til, hvorvidt den formular, som vælgererklæringer for et nyt parti skal afgives på, kan godkendes, og dermed, om det navn for det nye parti, der er angivet på formularen, er det samme som eller forveksleligt med navnet for et andet parti, der er beskyttet mod, at andre kan få navnet godkendt, jf. nærmere folketingsvalglovens § 12, stk. 2, og § 13 og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2, og § 12. Det har, siden det ved lov nr. 373 af 21. december 1938 om ændring af den dagældende rigsdagslov blev indført som et krav, at vælgererklæringer for et nyt parti skulle afgives på en godkendt formular, været den tidligere indenrigs- og sundhedsministers kompetence at godkende formularen. Tilsvarende har det altid været den tidligere indenrigs- og sundhedsministers kompetence at godkende formularen til vælgererklæringer til brug for Europa-Parlamentsvalg. Dette kan ses i sammenhæng med, at det tillige er velfærdsministerens (tidligere indenrigs- og sundhedsministerens) kompetence at modtage anmeldelser fra nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg og Europa-Parlamentsvalg, og at efterprøve, om anmeldelsen er ledsaget af det fornødne antal vælgererklæringer (ved folketingsvalg mindst svarende til 1/175 af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, hvilket for tiden er 19.769 vælgererklæringer, og ved Europa-Parlamentsvalg mindst svarende til 2 pct. af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, hvilket for tiden er 67.145 vælgererklæringer), jf. folketingsvalglovens § 12, stk. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 1.

2.1.2. Baggrunden for forslaget om udvidelse af Valgretsnevnets kompetence til at omfatte partinavnesager

Som oplyst i det tidligere Indenrigs- og Sundhedsministeriums brev til Folketingets Kommunaludvalg den 16. februar 2007 (alm. del – bilag 56) havde det tidligere Indenrigs- og Sundhedsministerium modtaget en række ansøgninger om navne på nye partier, hvor der har været risiko for forveksling

med Venstre, Danmarks Liberale Parti. Ansvar for behandlingen af disse sager blev ressortoverført til justitsministeren. Baggrunden for overførslen var, at der i denne type sager, hvor partiet Venstre, Danmarks Liberale Parti, som den tidligere indenrigs- og sundhedsminister er næstformand for, er part i sagen, kunne rejses spørgsmål om den tidligere indenrigs- og sundhedsministers habilitet. Sagerne blev fortsat behandlet af det tidligere Indenrigs- og Sundhedsministeriums medarbejdere, men det skete under justitsministerens ansvar. Den 30. januar 2007 traf det tidligere Indenrigs- og Sundhedsministerium efter forelæggelse for justitsministeren således afgørelse vedrørende 11 ansøgninger om i alt 21 navne til nye partier, hvor der var risiko for forveksling med Venstre, Danmarks Liberale Parti. Andre sager, hvor der har været risiko for forveksling med Venstre, Danmarks Liberale Parti, er på tilsvarende måde blevet overført til justitsministeren.

Sagerne har givet regeringen anledning til at overveje, om det er hensigtsmæssigt, at forskellige ministre er ansvarlige for behandlingen af disse sager. Efter regeringens opfattelse er det vigtigt at sikre, at samme organ er ansvarligt for alle sagerne, uanset hvilket partinavn der ansøges om og uanset eventuel forvekslingsmulighed med eksisterende partier. Regeringen finder også, at det er vigtigt at fjerne enhver mistanke om, at sagerne ikke behandles neutralt og uden skelen til partipolitiske interesser. Det vil af hensyn til sagernes karakter være at foretrække, at sagerne afgøres af et sagkyndigt og politisk neutralt organ.

På denne baggrund *foreslås* det, at det af ministeren uafhængige Valgretsnavns kompetenceområde udvides, således at nævnet fremover ud over sager om optagelse af personer med dansk indfødsret på folketingsvalglisten med valget uanset ophold i udlandet tillige behandler sager om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularen til vælgererklæringer for nye partier og dermed af navnet på disse partier. Som en konsekvens heraf foreslås det, at det fremover er Valgretsnavnet, der fører fortegnelsen over de partinavne, der efter folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 1 – 6, ikke kan godkendes som navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg (Partinavneregistret).

Denne del af lovforslaget er en opfølgning på den tilkendegivelse, den tidligere indenrigs- og sundhedsminister har afgivet over for Folketingets Kommunaludvalg den 16. februar 2007 (alm. del – bilag 56) og på den tilkendegivelse, den tidligere indenrigs- og sundhedsminister har afgivet i forbindelse med 1. behandlingen den 21. februar 2007 af beslutningsforslag nr. B 37 om nedsættelse af et uafhængigt organ, der godkender politiske partiers navne (FT 2006-07, FF 4418).

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt.), 2 (§ 13, stk. 3, 1. pkt.) og 3 samt § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt.).

Overførslen af partinavnesagerne fra velfærdsministeren til Valgretsnavnet vil selvsagt ikke berøre Folketingets prøvelse efter grundlovens § 33 af gyldigheden af sine medlemmers valg.

2.1.3. Forslag om, at Valgretsnavnet skifter navn til Valgnævnet.

Det *foreslås* i samme forbindelse som følge af Valgretsnavnets bredere kompetenceområde, at Valgretsnavnet skifter navn til Valgnævnet.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 3 og 5 og § 2, nr. 2.

2.1.4. Valgnævnets sammensætning

Udvidelsen af Valgretsnavnets kompetence rejser spørgsmål om det kommende uafhængige Valgnævnets sammensætning.

Efter *gældende regler* består Valgretsnet af en dommer som formand, et andet medlem, der skal være kyndig i statsforfatningsret, og et tredje medlem, der forudsættes at være en embedsmand fra Velfærdsministeriet med valgteknisk ekspertise, jf. folketingsvalglovens § 17, stk. 2, og besvarelsen af spørgsmål nr. 5 til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 145 af 30. april 1980 om ændring af folketingsvalgloven (FT 1979-80, 2. saml., lovforslag nr. L 143: 6134, 8119, 8347; A 3553; B 647 og 687). Det statsforfatningsretskyndige medlem har hidtil været en nuværende eller forhenværende universitetsprofessor med virkefelt inden for statsforfatningsretten.

Efter *regeringens* opfattelse vil disse medlemmer tillige være en relevant sammensætning ved behandlingen af partinavnesager i det nye uafhængige Valgnævn. Statsforfatningsretlig og i det hele offentligretlig sagkundskab samt valgretlig ekspertise er vigtig at inddrage ved behandlingen af sager om udøvelsen af den grundlæggende demokratiske rettighed at opstille nye partier til valg.

Ved behandlingen af partinavnesager er det imidlertid efter regeringens opfattelse hensigtsmæssigt at supplere nævnet med et yderligere fjerde medlem, der skal være kyndigt i navne- og varemærkerettigheder. Der er to grunde hertil.

For det første beror afgørelsen af, hvorvidt navnet på et nyt parti kan give anledning til, at partiet forveksles med et af de partier, hvis navne er beskyttet mod, at andre kan få navnet godkendt, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 12, efter Velfærdsministeriets praksis på en konkret sammenholdelse af det nye partis navn med det officielle navn, som det parti, det nye partis navn kan give anledning til forvekslingsrisiko med, er anført med eller i givet fald skal anføres med på stemmesedlen. I denne vurdering indgår bl.a., i hvilket omfang der i navnene indgår almene betegnelser uden selvstændigt indhold, og i hvilket omfang der er i det ønskede partinavn ud over ord eller afledninger heraf, der svarer til, hvad der indgår i navnet for det parti, det nye partis navn kan give anledning til forvekslingsrisiko med, indgår elementer, hvormed det tilstrækkeligt tydeligt angives, at der med dette parti er tale om et andet parti end det parti, hvis navn er beskyttet. Reglerne herom blev indført ved lov nr. 145 af 30. april 1980 om ændring af den dagældende folketingsvalglov og fik deres nuværende udformning ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 om ændring af folketingsvalgloven. Denne konkrete bedømmelse har visse lighedspunkter med vurderingen af efter de navne- eller varemærkeretlige regler, om et varemærke eller en forenings navn har det fornødne særpræg til at blive beskyttet, og om der er risiko for forveksling.

For det andet kan godkendelsen af navnet på et nyt parti ikke gives, ligesom godkendelsen kan tilbagekaldes, såfremt der i øvrigt er grund til at antage, at en anden har opnået eneret til navnet, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 2, og Europa-Parlamentsvalglovens § 12. Reglerne herom blev indført ved lov nr. 215 af 28. marts 2001 om ændring af folketingsvalgloven. Denne vurdering beror bl.a. på, om en anden efter de navne- og varemærkeretlige regler har erhvervet eneret til navnet. Det er i den forbindelse i et vist omfang muligt at foretage søgninger i diverse registre, herunder varemærke- og virksomhedsregistre, for at konstatere, om der er tidligere registrerede rettighedsindehavere, der efter de navne- og varemærkeretlige regler har erhvervet eneret til navnet. Et fjerde medlem, der er kyndigt i navne- og varemærkerettigheder, vil kunne bidrage væsentligt til valgnævnets arbejde ved at foretage de nævnte vurderinger.

Det *foreslås* på denne baggrund, at Valgnævnet ved behandlingen af sager om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier består af et yderligere fjerde medlem, der er kyndigt i navne- og varemærkerettigheder.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 5 (§ 17, stk. 2).

2.1.5. Forholdet mellem Valgnævnet og Folketingets Ombudsmand

Udvidelsen af Valgretsnetets kompetence rejser spørgsmål om forholdet mellem det nye uafhængige Valgnævn og Folketingets Ombudsmand.

Valgnævnet er – ligesom Valgretsnetet – en del af den offentlige forvaltning og derfor som udgangspunkt omfattet af ombudsmandens virksomhed, der omfatter alle dele af den offentlige forvaltning, jf. ombudsmandslovens § 7, stk. 1 (lov nr. 473 af 12. juni 1996) (FT 1995-96: 1025, 6930, 7359; A 1700; B 871).

Folketingets Ombudsmand har imidlertid erklæret sig inkompetent over for Valgretsnetet. Ombudsmanden har henvist til, at ombudsmandens virksomhed ikke omfatter domstolene, jf. ombudsmandslovens § 7, stk. 2, og at Valgretsnetet, hvis formand efter folketingsvalgloven skal være en dommer, er et domstolslignende nævn.

Ifølge det af Folketingets Præsidium nedsatte udvalg vedrørende ændringer i ombudsmandsloven, hvis anbefalinger lå til grund for ombudsmandsloven, bør procesformen være afgørende for, om nævn, der har en dommer som formand, skal være omfattet af ombudsmandens virksomhed, idet kun de nævn, der ved kontradiktorisk proces, mulighed for mundtlighed, besigtigelse m.v. er domstolslignende, efter udvalgets opfattelse bør undtages fra ombudsmandens indseende, jf. betænkning nr. 1272/1994, side 98 ff. Udvalgets anbefaling herom er gengivet i bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for ombudsmandsloven (FT 1995-96, A 1709).

Efter regeringens opfattelse må dette kriterium føre til, at Valgnævnet bliver omfattet af ombudsmandens virksomhed, idet såvel de valgretssager, der er omfattet af Valgretsnetets kompetence, som de partinavesager, der foreslås omfattet af det nye Valgnævns kompetence, sædvanligvis afgøres på et skriftligt grundlag. Hertil kommer, at baggrunden for, at ombudsmanden erklærede sig for inkompetent over for Valgretsnetet, var, at ombudsmanden på dette tidspunkt i lyset af den forestående lovrevision havde indført den praksis uden at gå ind i mere detaljerede og sammensatte overvejelser at erklære sig for inkompetent over for dommerledede nævn, medmindre der klart var tale om et rent administrativt organ, jf. en artikel af Hans Gammeltoft-Hansen med overskriften Domstolene, dommerne og ombudsmanden optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen, 1993, B 313 ff., navnlig 316.

Det foreslås på denne baggrund, at det nye Valgnævn i modsætning til, hvad der hidtil har været gældende for Valgretsnetet, bliver omfattet af ombudsmandens virksomhed.

2.1.6. Andre forslag

Udvidelsen af Valgretsnetets kompetence har også givet anledning til en række tydeliggørelser af reglerne for det kommende Valgnævns virkemåde. Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 5 (§ 17, stk. 3 – 8).

2.2. Nye regler for godkendelse og forlængelse af godkendelse af et nyt partis navn og formular til vælgererklæringer

2.2.1. Gældende regler for godkendelse og fornyelse af godkendelsen

Efter *gældende regler* gælder godkendelsen af en formular til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at stille op til folketingsvalg henholdsvis Europa-Parlamentsvalg, for to år regnet fra godkendelsens dato. Velfærdsministeren kan forny godkendelsen, såfremt særlige forhold taler derfor. Godkendelsen af partinavnet, der skal ske i forbindelse med godkendelsen af formularen, gælder i samme tidsrum som

godkendelsen af formularen. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 2, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2.

Som anført i bemærkningerne til lovforslag nr. L 170, der lå til grund for lov nr. 271 af 13. maj 1987, hvorved de nuværende regler blev indsat i folketingsvalgloven, (FT 1986-87, A 3304) kan særlige forhold bl.a. foreligge, hvis der kun har manglet få vælgererklæringer til at foretage partianmeldelse. Endvidere var anført, at reglerne om fornyelse af en formulargodkendelse var formuleret i overensstemmelse med ministeriets praksis på området. Bestemmelsen om betingelserne for fornyelse af godkendelse erstattede den tidligere gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 23, stk. 4, der blev indsat ved lov nr. 145 af 30. april 1980, hvorefter indenrigsministeren kunne forlænge godkendelsen, når omstændighederne talte derfor. Ifølge bemærkningerne til denne bestemmelse (FT 1979-80, 2. samling, A 3587-88) var fastsættelsen af gyldighedsperioden på 2 år i overensstemmelse med gældende praksis, idet man ikke havde fundet det rimeligt, at en indehaver af en godkendt partibetegnelse, som i længere tid ikke havde kunnet opnå det fornødne antal underskrifter, kunne have et tidsubegrænset monopol på partibetegnelsen. For ikke at afskære partier, der skønnes at have sandsynlig mulighed for at opnå det fornødne antal underskrifter, fra at benytte partibetegnelsen til fortsat underskriftindsamling foresloges en adgang for indenrigsministeren til efter skøn i hvert enkelt tilfælde at forlænge godkendelsens gyldighed.

Efter ministeriets praksis lægges der ved ministeriets stillingtagen til, om godkendelsen kan fornyes, vægt på, om partiet kan give nærmere oplysning om de aktiviteter, partiet har udfoldet i godkendelsesperioden eller påregner at udfolde i fremtiden, samt på omfanget af disse aktiviteter, herunder hvor mange vælgererklæringer partiet har indsamlet eller påregner at indsamle, og inden for hvilken periode vælgererklæringerne er indsamlet. Efter ministeriets praksis stilles der ikke særlig strenge krav for at anse fornyelsesbetingelsen for opfyldt. Selv i tilfælde, hvor der ikke er blevet indsamlet nogen vælgererklæringer, men hvor partiet har oplyst at have forberedt en sådan indsamling, er godkendelser blevet fornyet. Ministeriet har anlagt denne lempelige praksis under henvisning til, at baggrunden for, at godkendelsesperioden er begrænset til to år, primært har været at undgå, at inaktive partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne.

Den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 4. pkt., hvorefter velfærdsministeren blandt andet kan forny godkendelsen, såfremt særlige forhold taler derfor, indeholder ikke nogen angivelse af, for hvilken periode fornyelse skal meddeles, eller om fornyelse kan ske flere gange. Det er i ministeriets praksis antaget, at fornyelsen gælder for to år ligesom den oprindelige godkendelse, ligesom der ikke er nogen grænse for, hvor mange gange fornyelse kan ske. Kravene til at anse fornyelsesbetingelsen for opfyldt skærpes ifølge ministeriets praksis i takt med antallet af anmodninger om fornyelse.

2.2.2. Principper for godkendelse og forlængelse af godkendelse

Efter *regeringens* opfattelse bør adgangen til godkendelse og forlængelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier tilrettelægges således, at det sikres, at forlængelse af godkendelse kan ske, hvor det er sandsynligt at det nye parti derved kan opnå det fornødne antal vælgererklæringer til at kunne stille op til folketingsvalg henholdsvis Europa-Parlamentsvalg. Samtidig bør det undgås, at et parti i længere ubrudte perioder lægger beslag på et »godt« partinavn uden udsigt til at opnå det fornødne antal vælgererklæringer. Regelsættet skal endvidere være indrettet således, at der for både partiet selv og for andre hersker klarhed over betingelserne for godkendelse og forlængelse af godkendelse.

Efter regeringens opfattelse lever den nuværende adgang til godkendelse og fornyelse af godkendelse ikke fuldt op til disse principper: Den lempelige praksis for forlængelse af godkendelse, endda i flere omgange, indebærer, at der er tilfælde, hvor partistiftere sidder for længe på et partinavn, uden at andre kan benytte det, og uden at der er udsigt til, at partiet i løbet af godkendelsesperioden kan opnå det fornødne antal vælgererklæringer. Den lempelige praksis indebærer endvidere, at en godkendelse, som

ønskes fornyet, normalt bliver fornyet en eller eventuelt flere gange. Det er således ikke helt klart, hvor længe en partistifter kan lægge beslag på partinavnet, inden partinavnet bliver stillet til fri afbenyttelse for andre end den, der i første omgang fik meddelt godkendelse.

Efter regeringens opfattelse bør forlængelse af en godkendelse af en formular til vælgererklæringer begrænses til tilfælde, hvor det er sandsynligt, at det nye parti derved kan opnå det fornødne antal vælgererklæringer. En forlængelse bør således have undtagelsens karakter. Omverdenen skal kunne regne med, at godkendelse normalt ophører ved udgangen af den periode, hvor den er meddelt. Til gengæld skal godkendelsesperioden have en sådan længde, at nye partier, der ønsker at stille op til folketingsvalg og Europa-Parlamentsvalg, får bedre tid til at forberede, herunder gennem etablering af lokale organisationer, indsamling af det fornødne antal vælgererklæringer. Der ændres ikke på det forhold, at vælgererklæringer for partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg henholdsvis Europa-Parlamentsvalg, skal være indsamlet inden for 18 måneder henholdsvis et år forud for partianmeldelsen for at kunne medregnes, jf. den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 5, nr. 1, der med lovforslaget bliver stk. 7, nr. 1 henholdsvis den gældende bestemmelse i Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 4, nr. 1, der med lovforslaget bliver § 11, stk. 6, nr. 1.

2.2.3. Forslag om udvidelse af perioden for første gangs godkendelse

På denne baggrund foreslås det, at den periode, for hvilken godkendelse meddeles i første omgang udvides fra to til tre år. Herved gives partier, der ønsker at stille op til folketingsvalg henholdsvis Europa-Parlamentsvalg, bedre tid til at forberede indsamling af vælgererklæringer i godkendelsesperioden. Der henvises til § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 2, 2. pkt.) og § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 2, 2. pkt.).

2.2.4. Forslag om stramning af betingelserne for forlængelse af godkendelse

Til gengæld strammes betingelserne for at forlænge godkendelsen, således at det undgås, at partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne, uden at der er udsigt til, at partiet i løbet af godkendelsesperioden kan opnå det fornødne antal vælgererklæringer. Det foreslås således, at forlængelse kun kan ske for et år og kun, såfremt der er grund til at antage, at der inden udløbet af forlængelsesperioden på et år vil være indsamlet det fornødne antal vælgererklæringer. Forlængelse af en godkendelse vil fremover i almindelighed kun kunne ske, hvis partiet inden for de sidste 18 måneder har indsamlet i størrelsesordenen mindst halvdelen af det fornødne antal vælgererklæringer, eller hvis partiet inden for det sidste halve år har indsamlet i størrelsesordenen mindst en tredjedel af det fornødne antal vælgererklæringer. I begge situationer skal det endvidere kunne lægges til grund, at indsamlingsarbejdet fortsætter i det fornødne tempo. Skal forlængelse ske flere gange, skærpes betingelserne, idet det foreslås, at dette kun kan ske i særlige tilfælde. Der henvises til § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 3, 1. og 2. pkt.) og § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 3, 1. og 2. pkt.).

2.2.5. Forslag om forbud mod generhvervelse af samme partinavn efter afslag på forlængelse

De foreslåede regler for godkendelse og forlængelse af godkendelse af et nyt partis navn og formular til vælgererklæringer har også på en række andre punkter givet anledning til tydeliggørelser af de gældende regler.

Formålet med de foreslåede stramninger af betingelserne for forlængelse af godkendelse er at sikre, at

partinavnet som en konsekvens af afslaget på forlængelse i en periode bliver stillet til fri afbenyttelse for andre end den, der i første omgang fik meddelt godkendelse.

Efter *ministeriets praksis* vil en ansøgning fra et nyt parti, der ønsker at stille op til folketingsvalg, normalt ikke, inden der er forløbet omtrent et år – efter tidligere praksis efter omstændighederne op til to år – siden godkendelsesperiodens udløb, blive vurderet som en anmodning om godkendelse efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 1. pkt., men derimod som en ansøgning om fornyelse af godkendelsen efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 4. pkt. En ansøger, der ikke opfylder betingelserne for at få meddelt fornyet godkendelse efter gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 4. pkt., vil således normalt først kunne opnå en ny godkendelse efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 1. pkt., når der er forløbet omtrent et år siden udløbet af den tidligere, eventuelt fornyede, godkendelse. Ministeriets praksis har været begrundet i på den ene side, at formålet med bestemmelsen i den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, er at undgå, at inaktive partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne, og på den anden side, at det ikke ville være rimeligt for altid at afskære en tidligere inaktiv partistifter fra på ny at få godkendt partinavnet. Tilsvarende praksis vil i givet fald finde anvendelse for nye partier, der ønsker at stille op til Europa-Parlamentsvalg.

Efter *regeringens opfattelse* bør denne praksis lovfæstes og tydeliggøres af hensyn til regelsættets klarhed både over for det nye parti, der har fået afslag på forlængelse, og over for andre, der måtte være interesseret i at gøre brug af partinavnet.

Det foreslås derfor, at der indføres en regel om, at der tidligst kan indgives ansøgning om generhvervelse af samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Ved den foreslåede bestemmelse sikres, at partinavnet i en periode på et år fra den tidligere godkendelses udløb er stillet til fri afbenyttelse for andre end den, der i første omgang fik meddelt godkendelse. Samtidig sikres klarhed over, hvornår denne på ny vil kunne få navnet godkendt. Bestemmelsen forudsætter, at partinavnet ikke på andet grundlag er beskyttet mod, at andre kan få det godkendt. I disse situationer gælder bestemmelsen ikke.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1, (§ 12, stk. 4) og § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 4).

2.2.6. Forslag om frist for indgivelse af ansøgning om godkendelse

Det foreslås som noget nyt, at en ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn efter de gældende regler ikke kan godkendes, tidligst kan indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes. Herved sikres, at ansøgninger, der indgives tidligere end 30 dage før udløbet af den periode, hvor partinavnet eller et hermed forveksleligt navn allerede er godkendt for et andet parti eller er beskyttet mod, at andre kan få godkendt partinavnet, ikke ved godkendelses- eller beskyttelsesperiodens udløb kan optages til behandling, eller – hvis behandling af ansøgningen i mellemtiden måtte være afslået – genoptages til fornyet behandling. Herved opnås, at partinavnet, hvis den, der i første omgang har fået navnet godkendt, får afslag på forlængelse af godkendelsen, bliver stillet til fri afbenyttelse for dem, der på dette tidspunkt har aktuel interesse i at gøre brug af partinavnet, ligesom det undgås, at andre end den, der i første omgang har fået et navn godkendt, kan lægge beslag på partinavnet ved at indgive ansøgning om godkendelse i selve godkendelsesperioden, før det bliver aktuelt, at partinavnet eventuelt bliver frit på markedet.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 2, 5. pkt.) og § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 2, 5. pkt.).

2.2.7. Forslag om frist for indgivelse af ansøgning om forlængelse

Det foreslås som noget nyt, at en ansøgning om forlængelse, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest kan indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. En forlængelse af godkendelsen skal i givet fald

regnes fra udløbet af den tidligere godkendelse, således at godkendelses- og forlængelsesperioden er en tidsmæssig ubrudt periode. En forlængelse af en godkendelse har den retsvirkning, at vælgererklæringer indsamlet såvel i godkendelses- som i forlængelsesperioden vil kunne medregnes ved en eventuel partianmeldelse, såfremt de opfylder de øvrige betingelser for at kunne blive medregnet. Kravet om, at en ansøgning om forlængelse senest kan indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse, stilles af ordensmæssige grunde for at sikre, at forlængelse af godkendelse så vidt muligt meddeles i umiddelbar forlængelse af godkendelsesperioden. Ellers kunne den, der i første omgang har fået godkendelsen, men først efter godkendelsesperiodens udløb indgiver ansøgning om forlængelse, risikere, at andre havde ansøgt om og fået godkendt partinavnet, inden vedkommende indgav ansøgning om forlængelse. Endvidere undgås den situation, at et partinavn, hvor den, der i første omgang har fået godkendt partinavnet, først efter godkendelsesperiodens udløb indgiver ansøgning om forlængelse, i en periode fremstår som tilgængeligt for andre end den, der i første omgang har fået godkendelsen, og først efter en periode som følge af en forlængelse viser sig fortsat ikke at være tilgængeligt.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 12, stk. 3, 3. pkt.) og § 2, nr. 2 (§ 11, stk. 3, 3. pkt.).

2.3. Nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet som følge af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU

Ved lov nr. 996 af 9. december 2006 om ændring af bl.a. Europa-Parlamentsvalgloven blev antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet nedsat fra 16 til 14 medlemmer (FT 2003-04, lovforslag nr. L 21, FF 791, 2193 og 2565, A 547, 583, B 87, C 92). Nedsættelsen var en udmøntning af traktaten med tilhørende akt af 16. april 2003 vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union. I den nævnte udvidelsesakts artikel 11, der indeholdt en ændring af artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, blev Danmarks antal af medlemmer af Europa-Parlamentet, hvis samlede medlemstal blev fastsat til 732, fastsat til 14 med virkning fra begyndelsen af valgperioden 2004-2009.

Den 24. april 2005 blev traktaten med tilhørende akt om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union undertegnet. Udvidelsestraktaten med tilhørende udvidelsesakt er den 5. december 2006 ratificeret af Danmark i medfør af lov nr. 1156 af 25. november 2006 om Den Europæiske Unions udvidelse med Bulgarien og Rumænien (FT 2006-07, lovforslag nr. L 26, FF 260, 1066 og 1388, A 889 og 934, B 6 og C 1). Traktaten trådte i kraft den 1. januar 2007. I den nævnte udvidelsesakts artikel 9, der indeholder en ændring af artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, blev Danmarks antal af medlemmer af Europa-Parlamentet, hvis samlede medlemstal blev fastsat til 736, fastsat til 13 med virkning fra begyndelsen af valgperioden 2009-2014.

Ved herværende lovforslag fastsættes som en konsekvens heraf, at antallet af danske medlemmer, der skal vælges til Europa-Parlamentsvalget, er 13.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

En oversigt over den nuværende og kommende fordeling af pladser i Europa-Parlamentet er optaget som bilag 2 til dette lovforslag.

2.4. Præcisering af, ved hvilke boformer og boliger der er adgang til brevstemmeafgivning

Reglerne om, i hvilke boformer og boliger der ved folketingsvalg, Europa-Parlamentsvalg samt regionale og kommunale valg kan brevstemmes, foreslås justeret i lyset af de forskellige boligformer, voldsramte kvinder, ældre og handicappede og personer med særlige sociale problemer vil kunne tilbydes efter social- og boliglovgivningen.

2.4.1. Boformer efter servicelovens regler

Der foreslås en række præciseringer af, ved hvilke boformer efter servicelovens regler der skal være adgang til brevstemmeafgivning.

Den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, omfatter boformer for voksne tilvejebragt efter servicelovens regler til længerevarende eller midlertidigt ophold til personer, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige behov, jf. servicelovens § 107, stk. 2, nr. 1, og § 108, stk. 1. Det foreslås, at også beboerne i boformerne efter servicelovens § 107, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, bringes ind under brevstemmereglene. Det drejer sig om boformer til midlertidigt ophold til voksne, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for det, jf. servicelovens § 107, stk. 1, eller voksne med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte, jf. servicelovens § 107, stk. 2, nr. 2. Den nævnte persongruppe bør som følge af deres handicap eller udsatte sociale situation, medmindre kommunalbestyrelsen ud fra en vurdering af de lokale brugeres forhold træffer anden bestemmelse, tillægges adgang til at brevstemme efter den foreslåede bestemmelse.

Herudover foreslås som noget nyt, at kvinder, som opholder sig i kvindekrisecentre, får ret til at brevstemme i krisecentret, da de kan frygte vold eller trusler om vold, hvis de på valgdagen afgiver stemme ved samme afstemningssted som den voldelige partner. For flere kvinder med ophold i krisecentre kan det være vanskeligt at brevstemme efter de almindelige regler, da de frygter overgreb, hvis de forlader krisecentret. Retten til at brevstemme på kvindekrisecentret foreslås at gælde ubetinget, dvs. uden at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at reglerne om brevstemmeafgivning i vælgerens eget hjem i stedet gælder. Det vil sige, at de nævnte beboere får ret til brevstemmeafgivning, uden at kommunen efter forudgående anmodning herom skal vurdere, om vælgeren vil kunne møde frem på afstemningsstedet.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 6 (§ 54, stk. 2, nr. 2 og 3) og § 3, nr. 1 (§ 60, stk. 2, nr. 2 og 3).

2.4.2. Ældreboliger m.v.

Der foreslås en række ændringer i reglerne om brevstemmeafgivning ved ældreboliger mv.

For det første foreslås det, at beboerne i almene plejeboliger m.v., understøttede private plejeboliger og friplejeboliger, der er karakteriseret ved at have tilknyttet servicefunktioner svarende til beboernes behov og dermed træder i stedet for de traditionelle plejehjem, i lighed med, hvad der gælder i dag for beboere på plejehjem, tillægges ret til brevstemmeafgivning i boligen uden, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der i stedet skal ske brevstemmeafgivning efter reglerne om brevstemmeafgivning i vælgerens eget hjem. Det vil sige, at de nævnte beboere får ret til brevstemmeafgivning, uden at kommunen efter forudgående anmodning herom skal vurdere, om vælgeren på grund af sygdom eller manglende førlighed ikke vil kunne møde frem på afstemningsstedet. I dag er understøttede private plejeboliger og friplejeboliger ikke omfattet af folketingsvalglovens regler om brevstemmeafgivning ved ældreboliger m.v., mens beboerne i almene plejeboliger m.v. alene har ret til brevstemmeafgivning, hvis kommunalbestyrelsen ikke har besluttet, at reglerne om brevstemmeafgivning i vælgerens eget hjem i stedet gælder.

For det andet sidestilles lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige som følge af karakteren af den personkreds, boligerne skal udlejes til (ældre, syge og svagelige), med de ældreboliger m.v., hvis beboere i dag har ret til at brevstemme, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter,

at der i stedet skal ske brevstemmeafgivning efter reglerne om brevstemmeafgivning i vælgerens eget hjem.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 6, (§ 54, stk. 2, nr. 5 og 6) og § 3, nr. 1 (§ 60, stk. 2, nr. 5 og 6).

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om en udvidelse af Valgretsnetværkets kompetence til også at omfatte partinavnssager vil kun i meget begrænset omfang indebære merudgifter til vederlæggelse og godtgørelse af Valgretsnetværkets medlemmer. Disse merudgifter vil blive afholdt inden for Velfærdsministeriets budgetramme. Forberedelsen af Valgretsnetværkets behandling af partinavnssagerne vil ske i Velfærdsministeriets departement uden at være forbundet med merudgifter i forhold til ministeriets hidtidige behandling af disse sager.

De foreslåede ændringer i reglerne for godkendelse og forlængelse af godkendelse af partinavn samt den foreslåede nedsættelse af antallet af danske medlemmer i Europa-Parlamentet vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Der foreslås en række ændringer i regler for, ved hvilke boformer og boliger der kan brevstemmes. Beboerne i kvindekrisecentre, der i dag ikke er omfattet af reglerne om brevstemmeafgivning i institutioner m.v. eller i eget hjem, foreslås tillagt en ubetinget ret til at brevstemme i kvindekrisecentret. For visse boligtyper, der i dag alene er omfattet af reglerne om brevstemmeafgivning i eget hjem, foreslås det, at beboerne skal have enten en ubetinget ret til at brevstemme i boligen (ustøttede private plejeboliger og friplejeboliger) eller en ret til at brevstemme i boformen eller boligen, medmindre kommunalbestyrelsen træffer anden bestemmelse (boformer for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, jf. servicelovens § 107, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, samt lette kollektivboliger). For almene plejeboliger m.v., hvis beboere i dag kan brevstemme i boligen, foreslås denne ret gjort ubetinget, således at kommunalbestyrelsens adgang til at beslutte, at brevstemmeafgivning i stedet kan ske i vælgerens eget hjem, ophæves.

De foreslåede ændringer i reglerne for, ved hvilke boformer og boliger der kan brevstemmes, vil samlet set ikke give merudgifter for kommunerne. De nævnte ændringer kan afhængig af, hvor mange af beboerne, der ikke opfylder betingelserne for brevstemmeafgivning i hjemmet, give begrænsede merudgifter og administrative byrder til gennemførelse af brevstemmeafgivning på boformen eller boligen, men de nævnte ændringer kan også give begrænsede mindreudgifter og administrative lettelser i form af, at kommunerne kan undgå en individuel administrativ behandling af, om de nævnte beboere opfylder betingelserne for brevstemmeafgivning i hjemmet. Hertil kommer, at kommunen ved en fleksibel arbejdstilrettelæggelse vil kunne indpasse de boformer, der foreslås omfattet af adgangen til brevstemmeafgivning, i den kreds af boformer og boliger, hvortil der efter gældende regler vil skulle udsendes to stemmemodtagere til gennemførelse af brevstemmeafgivning.

Lovforslaget vil ikke have nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

6. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 9, regeringen fremsatte i sidste folketingsamling. Det tidligere fremsatte lovforslag har forinden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Danske Regioner, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Domstolsstyrelsen, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen af Nuværende og Tidligere Psykiatribrugere, Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af Pårørende til Stofmisbrugere, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Human Narkobehandling, Landsforeningen SIND, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Organisation af Selvejende Institutioner, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af boformer for hjemløse i Danmark, Sammenslutningen Af Nærudvalg i Danmark (SAND), Valgretsnet, Ældremobiliseringen og ÆldreSagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Meget begrænsede merudgifter for staten, der afholdes inden for Velfærdsministeriets budgetramme. Samlet set ingen merudgifter for kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede administrative lettelser	Begrænsede administrative byrder
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at den nuværende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, om meddelelse og fornyelse af godkendelse af den formular, hvorpå vælgererklæringer for et nyt parti, der ønsker at deltage i folketingsvalg, skal afgives, og af navnet på det nye parti erstattes af nye bestemmelser om meddelelse af godkendelse af formularen og partinavnet (stk. 2), om forlængelse af godkendelsen (stk. 3) og om et forbud mod generhvervelse af samme partinavn i det første år efter udløbet af den tidligere godkendelse (stk. 4). Se *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2*.

Det foreslås i samme forbindelse, at Valgretsrådets kompetence udvides til også at omfatte kompetencen til at meddele og forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet, og at Valgretsrådet af samme grund skifter navn til Valgnævnet og ændrer sammensætning. Herved sikres, at også disse sager behandles af et uvildigt nævn med den særlige sagkundskab, nævnet er i besiddelse af. Se *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1*.

Det foreslås i *1. pkt.*, at de vælgererklæringer, som et nyt parti skal indsamle for at blive opstillingsberettiget til folketingsvalg, jf. folketingsvalglovens § 12, stk. 1, skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af det ved dette lovforslag oprettede valgnævn, jf. § 1, nr. 5. Med bestemmelsen overføres kompetencen til at godkende formularen til vælgererklæringer således fra velfærdsministeren til Valgnævnet.

Bestemmelsen, der i øvrigt indeholder regler om meddelelse af godkendelse af en sådan formular til vælgererklæringer, svarer i øvrigt til den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 1. pkt. Valgnævnet vil – ligesom velfærdsministeren i dag – kunne betinge godkendelsen af, at formularen affattes i overensstemmelse med en af nævnet forud udfærdiget standardformular. Endvidere indebærer kravet om forudgående godkendelse, at et parti først kan indsamle underskrifter på en formular, når godkendelsen foreligger.

Det foreslås i *2. pkt.*, at godkendelsen gælder i 3 år regnet fra godkendelsens dato. Med bestemmelsen udvides således – for at give partier, der ønsker at stille op til folketingsvalg, bedre tid til at forberede indsamling af det fornødne antal vælgererklæringer i godkendelsesperioden – den periode, hvor en godkendelse meddeles første gang, fra 2 år til 3 år. Se *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3*. Den i bestemmelsen fastlagte godkendelsesperiode kan ikke fraviges af nævnet. Udvidelsen af godkendelsesperioden ændrer ikke på, at en vælgererklæring efter de gældende regler ikke medregnes, såfremt den er afgivet 18 måneder eller mere før anmeldelsen af partiet, jf. folketingsvalglovens § 12, stk. 5, nr. 1, der med lovforslaget bliver stk. 7, nr. 1.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 2. pkt. Godkendelsesperioden afbrydes således ikke af et mellemkommende folketingsvalg. Godkendelsesperioden afbrydes heller ikke af en partianmeldelse. Dvs. et nyt parti kan efter et mellemkommende folketingsvalg, hvor partiet på grundlag af en indgivet partianmeldelse stillede op, men ikke blev repræsenteret i Folketinget, og hvorefter den første partianmeldelse ikke mere er gyldig, jf. folketingsvalglovens § 12, stk. 7, der med lovforslaget bliver stk. 9, indsamle vælgererklæringer på ny i den eventuelle resterende del af godkendelsesperioden. Partiet vil herunder kunne benytte eventuelle overskydende vælgererklæringer, der ikke blev indgivet i forbindelse med den første partianmeldelse. Godkendelsesperioden afbrydes heller ikke ved ændringer i formularen som følge af ændret adressebetegnelse eller angivelse af kontaktperson, der ikke betragtes som en ny formular.

At godkendelsen kun gælder i en vis periode, indebærer, sammenholdt med kravet om, at den formular,

vælgererklæringen afgives på, skal være godkendt af Valgnævnet, som hidtil, at vælgererklæringerne for at kunne medregnes skal være underskrevet af vælgeren inden for godkendelsesperioden. Forlænges godkendelsesperioden ikke, og meddeles der samme ansøger en ny godkendelse efter godkendelsesperiodens udløb, vil alene vælgererklæringer afgivet inden for den nye godkendelsesperiode kunne medregnes.

Det nye parti skal i overensstemmelse med hidtidig fast praksis indgive partianmeldelsen ledsaget af det fornødne antal vælgererklæringer til velfærdsministeren inden godkendelsesperiodens udløb.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at Valgnævnet i forbindelse med godkendelse af formularen – ligesom velfærdsministeren i dag – afgør, om navnet på det nye parti kan godkendes efter reglerne i folketingsvalglovens § 13. Kompetencen til at afgøre, om navnet på det nye parti kan godkendes, overføres hermed fra velfærdsministeren til Valgnævnet. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om, at kompetencen til at meddele godkendelsen af formularen til vælgererklæringer overføres fra velfærdsministeren til Valgnævnet, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 1. *pkt.*

Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 5. *pkt.* I overensstemmelse med hidtidig fast praksis skal navnet på det nye parti være anført på den godkendte formular til vælgererklæring.

Valgnævnet skal endvidere som en konsekvens af forslaget til § 12, stk. 4, i forbindelse med godkendelsen af formularen tage stilling til, om den foreslåede bestemmelse om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, jf. § 12, stk. 4, er til hinder herfor.

Det foreslås i 4. *pkt.*, at godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 6. *pkt.*, og gælder også ved forlængelser af godkendelsen af formularen, jf. forslaget til § 12, stk. 3.

Det foreslås som noget nyt i 5. *pkt.*, at en ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes, jf. § 13, tidligst kan indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes. Herved sikres, at ansøgninger, der indgives tidligere end 30 dage før udløbet af den periode, hvor partinavnet eller et hermed forveksleligt navn allerede er godkendt for et andet parti eller er beskyttet mod, at andre kan få godkendt partinavnet, ikke ved godkendelses- eller beskyttelsesperiodens udløb kan optages til behandling, eller – hvis behandling af ansøgningen i mellemtiden måtte være afslået – genoptages til fornyet behandling. Der henvises til *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.6.*

Er navnet på det nye parti det samme som eller forveksleligt med navnet på et parti, der er opstillingsberettiget til folketingsvalg eller har ret til at deltage i Europa-Parlamentsvalg, kan ansøgning om godkendelse dermed ikke indgives, jf. § 13, stk. 1, nr. 1 og 4, jf. tillige nr. 7. Er navnet på det nye parti det samme som eller forveksleligt med navnet på et parti, der tidligere har været opstillingsberettiget til folketingsvalg, kan ansøgning om godkendelse først indgives 30 dage, før der er forløbet mindst 5 valgperioder, siden partiet sidst deltog i folketingsvalg, jf. § 13, stk. 1, nr. 2, jf. tillige nr. 7. Det betyder, at ansøgning i praksis, hvor tidspunktet for afholdelsen af folketingsvalg ikke er kendt på forhånd, først kan indgives, når der er forløbet de nævnte 5 valgperioder. Er navnet på det nye parti det samme som eller forveksleligt med navnet på et parti, der tidligere har haft ret til at deltage i Europa-Parlamentsvalg, kan ansøgning om godkendelse først indgives 30 dage, før der er forløbet mindst 4 valgperioder, siden partiet sidst deltog i Europa-Parlamentsvalg, jf. § 13, stk. 1, nr. 5, jf. tillige nr. 7. Er navnet på det nye parti det samme som eller forveksleligt med navnet på et parti, velfærdsministeren eller efter forslaget Valgnævnet har godkendt som navnet for et nyt parti, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, kan ansøgning om godkendelse først indgives 30 dage før godkendelsens udløb, jf. § 13, stk. 1, nr. 3 og 6, jf. tillige nr. 7. Ved godkendelsens udløb forstås udløbet af den periode, hvor godkendelsen og en

eventuel forlængelse af denne gælder, jf. forslaget til § 12, stk. 2 og 3. Har den, der har fået partinavnet godkendt, ansøgt om forlængelse – hvilket normalt senest kan ske ved godkendelsesperiodens udløb, jf. forslaget til § 12, stk. 3, 3. pkt. – vil det afhænge af udfaldet af behandlingen af ansøgningen om forlængelse, på hvilken dag ansøgning om godkendelse tidligst kan indgives efter 5. pkt.

Ved beregningen af fristen på de 30 dage regnes med hele dage. Fristen omfatter også søn- og helligdage. Fra og med 30.-dagen før godkendelsens udløb vil ansøgning om godkendelse kunne indgives. Ansøgninger anses for indgivet den dag, hvor ansøgninger pr. post, pr. bud, pr. telefax, pr. e-post eller på anden måde inden kontortids ophør modtages af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der virker som Valgnævnets sekretariat, jf. den i § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i folketingsvalglovens § 17, stk. 8. Ansøgningens afgivelsestidspunkt skal ikke tillægges betydning. Ansøgninger, der modtages efter kontortids ophør eller på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses først indgivet den følgende hverdag, som ikke er en lørdag. Falder 30.-dagen før godkendelsens udløb på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses ansøgninger, der modtages denne dag, følgelig for indgivet den følgende hverdag, som ikke er en lørdag og dermed for rettidigt indgivet. Ansøgninger, der indgives fra og med 30.-dagen før godkendelsens udløb, skal behandles i den tidsmæssige rækkefølge, hvori de er indgivet. Ansøgninger, der modtages samme dag, anses for indgivet samtidig. Det vil i givet fald skulle afgøres ved lodtrækning, hvilken ansøgning der anses indgivet først.

Indgives ansøgning om godkendelse af et partinavn på et tidligere tidspunkt end 30 dage før udløbet af den periode, hvor partinavnet eller et hermed forveksleligt navn allerede er godkendt for et andet parti eller er beskyttet mod, at andre kan få godkendt partinavnet, vil ansøgningen, når dette er fastslået, ikke kunne behandles. I stedet vil ansøgeren kunne indgive en ny ansøgning om godkendelse fra og med 30.-dagen før udløbet af den nævnte godkendelses- eller beskyttelsesperiode. I forbindelse med afslaget på behandling af ansøgningen forudsættes, at ansøgeren før den dag, hvor ansøgning tidligst kan indgives, får oplysning om, på hvilken dag ansøgningen efter 5. pkt. tidligst vil kunne indgives, og henvises til at indgive en ny ansøgning fra dette tidspunkt. Er ansøgningen indgivet kort før 30.-dagen før godkendelsens udløb, og er det derfor ikke muligt før den dag, hvor ansøgning tidligst kan indgives, at give ansøgeren oplysning herom, skal ansøgningen i stedet betragtes som indgivet på den dag, hvor ansøgningen efter 5. pkt. tidligst kan indgives.

Bestemmelsen omhandler adgangen til forlængelse af godkendelsen af en formular til vælgererklæringer.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Valgnævnet efter ansøgning kan forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Bestemmelsen erstatter de gældende bestemmelser i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 3. og 4. pkt., hvorefter velfærdsministeren blandt andet kan forny godkendelsen, såfremt særlige forhold taler derfor.

Med bestemmelsen overføres kompetencen til at forlænge godkendelsen af formularen til vælgererklæringer således fra velfærdsministeren til Valgnævnet. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om, at kompetencen til første gang at meddele godkendelsen af formularen til vælgererklæringer overføres fra velfærdsministeren til Valgnævnet, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 1. pkt.

Da godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 4. pkt., indebærer en forlængelse af godkendelsen af formularen ligesom efter de gældende regler, at godkendelsen af partinavnet forlænges. En forlængelse af godkendelsesperioden indebærer endvidere ligesom efter de gældende regler, at såvel vælgererklæringer, der er indsamlet i den hidtil meddelte godkendelsesperiode, som vælgererklæringer, der er indsamlet i den forlængede godkendelsesperiode, kan medregnes. At godkendelsen kun forlænges i en vis periode, indebærer, sammenholdt med kravet om,

at den formular, vælgererklæringen afgives på, skal være godkendt af Valgnævnet, at vælgererklæringerne for at kunne medregnes skal være underskrevet af vælgeren inden udløbet af forlængelsen af godkendelsesperioden.

Med bestemmelsen fastslås endvidere, at forlængelse sker for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, dvs. for et år regnet fra tre år fra datoen for den tidligere meddelte godkendelse, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 2. pkt. Den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 4. pkt., hvorefter velfærdsministeren blandt andet kan forny godkendelsen, såfremt særlige forhold taler derfor, indeholder ikke nogen angivelse af, for hvilken periode fornyelse skal meddeles, men det er i praksis antaget, at fornyelsen gælder for to år ligesom den oprindelige godkendelse. Den i bestemmelsen fastlagte forlængelsesperiode kan ikke fraviges af nævnet og afbrydes ikke af et mellemkommende folketingsvalg eller af en partianmeldelse, jf. bemærkningerne til forslaget til § 12, stk. 2, 2. pkt.

Med bestemmelsen slås endvidere fast, at forlængelse af godkendelsen af formularen og af partinavnet kun kan ske, hvis der er grund til at antage, at der inden for forlængelsesperioden på et år vil blive foretaget partianmeldelse, dvs. at der inden udløbet af forlængelsesperioden vil være indsamlet det fornødne antal vælgererklæringer (mindst svarende til 1/175 af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg, hvilket for tiden er 19.769 vælgererklæringer). Dette er en stramning i forhold til Velfærdsministeriets praksis efter den gældende bestemmelse, hvorefter fornyelse kan ske, »såfremt særlige forhold taler derfor«. Der henvises herom til *de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.4*.

Spørgsmålet om, hvorvidt et parti, der ønsker at stille op til folketingsvalg, har udsigt til at opnå det fornødne antal vælgererklæringer inden for forlængelsesperioden, må afgøres på baggrund af partiets oplysninger over for nævnet om partiets hidtidige og forventede fremtidige aktiviteter for at stille op til folketingsvalg, herunder navnlig partiets indsamling af vælgererklæringer. Partiets oplysninger herom vil i almindelighed skulle lægges til grund ved nævnets behandling. Om partiet stiller op ved andre former for valg, spiller ingen rolle. Det forudsættes, at nævnet afgør sagen på baggrund af de foreliggende oplysninger, og at nævnet derfor ikke har behov for at kræve indhentning af dokumentation, f.eks. i form af indhentning af de indsamlede vælgererklæringer.

Forlængelse af en godkendelse vil i almindelighed kun kunne ske, hvis partiet inden for de sidste 18 måneder har indsamlet i størrelsesordenen mindst halvdelen af det fornødne antal vælgererklæringer, eller hvis partiet inden for det sidste halve år har indsamlet i størrelsesordenen mindst en tredjedel af det fornødne antal vælgererklæringer. I begge situationer skal det endvidere kunne lægges til grund, at indsamlingsarbejdet fortsætter i det fornødne tempo. Der kan herudover være andre situationer, hvor det på baggrund af helt særlige konkrete oplysninger fra partiet om det seneste og det fremtidige aktivitetsniveau må antages, at partiet alligevel inden udløbet af det følgende år vil kunne opnå det fornødne antal vælgererklæringer.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at forlængelse i særlige tilfælde kan ske flere gange. Den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 4. pkt., hvorefter velfærdsministeren blandt andet kan forny godkendelsen, såfremt særlige forhold taler derfor, indeholder ikke nogen angivelse af, om fornyelse kan ske flere gange, eller om betingelserne herfor. Sker forlængelse flere gange, skal forlængelsen hver gang ske for et år regnet fra udløbet af den tidligere meddelte forlængelse af godkendelsen, jf. 1. pkt. Bestemmelsen indeholder ikke nogen grænse for, hvor mange gange forlængelse kan ske.

Forlængelse flere gange foreslås kun at kunne ske »i særlige tilfælde«. Der skal være særlig grund til at antage, at partiet ved en ny forlængelse har udsigt til at opnå det fornødne antal vælgererklæringer inden udløbet af forlængelsesperioden. Det er ikke tilstrækkeligt, at de grunde, der forelå til den hidtil meddelte forlængelse, foreligger på ny. For hver gang, forlængelse meddeles, skærpes kravene. En anden gangs

forlængelse vil i almindelighed kun kunne ske, hvis partiet inden for de sidste 18 måneder har indsamlet i størrelsesordenen mindst to tredjedele af de fornødne vælgererklæringer, eller partiet inden for det sidste halve år har indsamlet i størrelsesordenen mindst halvdelen af det fornødne antal vælgererklæringer. I begge situationer skal det endvidere kunne lægges til grund, at indsamlingsarbejdet fortsætter i det fornødne tempo. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til 1. pkt.

Det foreslås som noget nyt i 3. *pkt.*, at en ansøgning om forlængelse, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest kan indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. Kravet om, at en ansøgning om forlængelse senest kan indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse, stilles af ordensmæssige grunde for at sikre, at forlængelse af godkendelse så vidt muligt meddeles i umiddelbar forlængelse af godkendelsesperioden. Kravet herom hænger bl.a. sammen med, at en forlængelse af en godkendelse har den retsvirkning, at vælgererklæringer indsamlet såvel i godkendelses- som i forlængelsesperioden vil kunne medregnes ved en eventuel partianmeldelse, såfremt de opfylder de øvrige betingelser for at kunne blive medregnet. Der henvises til *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.7.*

Ved beregningen af fristen regnes med hele dage. Ansøgning om forlængelse skal således senest være indgivet på dagen, hvor den tidligere meddelte godkendelse eller forlængelse udløber, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 2. pkt. henholdsvis stk. 3, 1. pkt. Om ansøgningens indgivelsestidspunkt henvises til bemærkningerne til forslaget til § 12, stk. 2, 5. pkt. Ansøgninger, der modtages efter kontortids ophør eller på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses således først indgivet den følgende hverdag, som ikke er en lørdag. Udløber den tidligere meddelte godkendelse eller forlængelse på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses ansøgninger, der modtages denne dag, således for indgivet for sent.

Den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt eller fået den forlænget, vil i forbindelse med godkendelsen eller forlængelse blive vejledt om fristen for indgivelse af ansøgning om forlængelse.

Ansøgning om forlængelse kan dog i ganske særlige tilfælde indgives efter udløbet af den tidligere godkendelse. Det er Valgnævnet, der træffer afgørelse herom. Det vil have undtagelsens karakter at tillade indgivelsen af ansøgning om forlængelse modtaget efter dette tidspunkt. Valgnævnet vil f.eks. kunne tillade indgivelsen af ansøgning om forlængelse, hvis partianmeldelse er foretaget i umiddelbar forlængelse af godkendelsesperiodens udløb, og navnet eller et navn, der er forveksleligt hermed, inden da ikke er godkendt til anden side. Er der inden da indgivet ansøgning fra anden side om samme partinavn eller et navn, der er forveksleligt hermed, vil dette ikke være til hinder for, at der i ganske særlige tilfælde sker forlængelse.

Det foreslås endvidere præciseret i 4. *pkt.*, at såfremt ansøgning om forlængelse af godkendelse indgives senest ved udløbet af den tidligere godkendelse, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Herved sikres, at den, der rettidigt har søgt om forlængelse, bevarer beskyttelsen mod, at andre kan få godkendt samme partinavn eller et navn, der er forveksleligt hermed, jf. § 13, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Ved opretholdelsen af godkendelsen udskydes ikke tidspunktet for udløbet af den tidligere meddelte godkendelse, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 2. pkt., eller forlængelse heraf, jf. forslaget til § 12, stk. 3, 1. pkt., men opretholdelsen indebærer, at partinavnet i opretholdelsesperioden ikke vil kunne godkendes til anden side. Det forudsættes, at partinavnet i opretholdelsesperioden forbliver registreret i Partinavnregistret, jf. § 13, stk. 4.

Adgangen til at få opretholdt godkendelsen gælder ikke, hvis ansøgning om forlængelse af godkendelse er indgivet efter udløbet af den tidligere godkendelse, jf. herom bemærkningerne til 3. pkt.

Bestemmelsen fastsætter, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn som udgangspunkt tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Bestemmelsen er en tydeliggørelse af

Velfærdsministeriets hidtidige praksis, hvorefter en ansøgning normalt ikke, inden der er forløbet omtrent et år – efter tidligere praksis efter omstændighederne op til to år – siden godkendelsesperiodens udløb, vil blive vurderet som en anmodning fra et nyt parti om godkendelse efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 1. pkt., men derimod som en ansøgning om fornyelse af godkendelsen efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 4. pkt. En ansøger, der ikke opfylder betingelserne for at få meddelt fornyet godkendelse efter gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 4. pkt., vil således normalt først kunne opnå en ny godkendelse efter den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, 1. pkt., når der er forløbet omtrent et år siden udløbet af den tidligere, eventuelt fornyede, godkendelse. Ministeriets praksis har været begrundet i på den ene side, at formålet med bestemmelsen i den gældende folketingsvalglovs § 12, stk. 2, er at undgå, at inaktive partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne, og på den anden side, at det ikke ville være rimeligt for altid at afskære en tidligere inaktiv partistifter fra på ny at få godkendt partinavnet. Ved den foreslåede bestemmelse sikres, at partinavnet i en periode på et år fra den tidligere godkendelses udløb er stillet til fri afbenyttelse for andre end den, der i første omgang fik meddelt godkendelse. Samtidig sikres klarhed over, hvornår denne på ny vil kunne få navnet godkendt. Der henvises til *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.5*.

Det foreslås i *1. pkt.*, at såfremt partianmeldelse ikke er foretaget inden for den periode, hvor godkendelsen af partiets formular til vælgererklæring og en eventuel forlængelse af denne gælder, jf. forslaget til § 12, stk. 2 og 3, kan den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst indgive ansøgning om godkendelse af en formular med det samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Heri ligger, at den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst kan få godkendt formularen til samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Der er ikke tale om forlængelse, men i givet fald en ny godkendelse, der forudsætter en fornyet vurdering af, om navnet kan godkendes, jf. § 13. Dvs. godkendelse kan i givet fald kun gives, hvis andre inden da ikke har søgt om og fået godkendelse af samme partinavn eller et navn, der er forveksleligt hermed, jf. § 13, stk. 1, nr. 3 og 5, jf. tillige nr. 7. Den nye godkendelse skal i givet fald meddeles i første omgang for den i forslaget til § 12, stk. 2, nævnte periode på tre år.

Ved beregningen af fristen regnes med hele dage. Ansøgning om godkendelse af partiets formular kan således tidligst indgives på årsdagen for udløbet af den tidligere meddelte godkendelse eller forlængelse, jf. forslaget til § 12, stk. 2, 2. pkt. henholdsvis stk. 3, 1. pkt. Et-årsfristen skal regnes fra udløbet af den tidligere meddelte godkendelse uanset den tid, der måtte hengå indtil meddelelse af afslag på en eventuel tidligere indgivet ansøgning om forlængelse af godkendelsen. Om ansøgningens indgivelsestidspunkt, om den rækkefølge, hvori flere ansøgninger skal behandles, og om lodtrækning mellem flere ansøgninger, der behandles samtidig, henvises til bemærkningerne til stk. 2, 5. pkt. Ansøgninger, der modtages efter kontortids ophør eller på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses således først indgivet den følgende hverdag, som ikke er en lørdag. Falder årsdagen for godkendelsens udløb på en lørdag, søndag eller anden helligdag, anses ansøgninger, der modtages denne dag, følgelig for indgivet den følgende hverdag, som ikke er en lørdag og dermed for rettidigt indgivet.

Indgives ansøgning om godkendelse af et partinavn på et tidligere tidspunkt end årsdagen for udløbet af den tidligere meddelte godkendelse eller forlængelse, vil ansøgningen, når dette er fastslået, ikke kunne behandles. I stedet vil ansøgeren kunne indgive en ny ansøgning om godkendelse fra og med årsdagen for udløbet af den tidligere meddelte godkendelse eller forlængelse. I forbindelse med afslaget på behandling af ansøgningen forudsættes, at ansøgeren før den dag, hvor ansøgning tidligst kan indgives, får oplysning om, på hvilken dag ansøgningen efter 1. pkt. tidligst vil kunne indgives, og henvises til at indgive en ny ansøgning fra dette tidspunkt. Er ansøgningen indgivet kort før årsdagen for den tidligere godkendelses udløb, og er det derfor ikke muligt før den dag, hvor ansøgning tidligst kan indgives, at give

ansøgeren oplysning herom, skal den pågældende ansøgning i stedet betragtes som indgivet på den dag, hvor ansøgningen efter 1. pkt. tidligst kan indgives.

Bestemmelsen om, at ansøgning om godkendelse af partiets formular til vælgererklæring tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, retter sig mod den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, dvs. enten den forening eller den eller de personer, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt. Det forudsættes i den forbindelse, at Valgnævnet i forbindelse med meddelelse af godkendelse angiver, hvilken forening eller hvilke personer der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt. Har den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, overdraget rettighederne til andre og givet Valgnævnet meddelelse herom, skal den forening eller de personer, der har fået rettighederne overdraget, betragtes som den, der har fået partiets formular godkendt, og som tidligst kan indgive ansøgning om godkendelse af partiets formular til vælgererklæring et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Retter godkendelsen sig til eller er godkendelsen overdraget til en forening, retter bestemmelsen sig ud fra en omgængelsesbetragtning tillige mod personer, der indgiver en ny ansøgning om godkendelse, såfremt de pågældende repræsenterede foreningen over for ministeriet ved tidligere godkendelser, fortsat er aktive i foreningen uden at have brudt med denne og i det væsentlige forfølger samme mål ved den nye ansøgning. Retter godkendelsen sig til eller er godkendelsen overdraget til bestemte fysiske personer, retter bestemmelsen sig ud fra en omgængelsesbetragtning tillige mod en forening, som indgiver en ny ansøgning om godkendelse, såfremt foreningen er repræsenteret ved de pågældende fysiske personer, og foreningen i det væsentlige forfølger samme mål som det parti, de fysiske personer oprindeligt fik godkendt en formular for, og som de fysiske personer ikke har brudt med. Valgnævnet forudsættes alene at håndhæve bestemmelsen i de tilfælde, hvor det af de foreliggende oplysninger fremgår, at der er en sådan reel identitet mellem ansøgerne bag den oprindelige og nye ansøgning.

Bestemmelsen om, at ansøgning om godkendelse af partiets formular til vælgererklæring tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, omfatter kun indgivelse af ansøgning om generhvervelse af samme partinavn som det allerede godkendte og eventuelt forlængede partinavn og ikke andre partinavne, heller ikke partinavne, der er forvekslelige med det tidligere godkendte partinavn. Den foreslåede § 12, stk. 2, 5. pkt., vil imidlertid kunne være til hinder for indgivelse af ansøgning om godkendelse af et andet partinavn, hvis det ansøgte partinavn ikke vil kunne godkendes efter reglerne i den gældende folketingsvalglovs § 13, stk. 1 og 2, f.eks. fordi det ansøgte partinavn er godkendt til anden side.

I 2. pkt. fastslås, at den i 1. pkt. fastsatte bestemmelse om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, ikke gælder, hvis andre efter reglerne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 2, ikke kan få godkendt partinavnet. I disse tilfælde, hvor partinavnet er beskyttet mod, at andre kan få det godkendt, er der ingen grund til ud fra formålet med bestemmelsen i 1. pkt. – at undgå, at inaktive partistiftere i længere ubrudte perioder lægger beslag på »gode« partinavne – at fastholde, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn ikke kan indgives. I disse tilfælde kan ansøgning om en ny godkendelse indgives umiddelbart efter udløbet af den tidligere godkendelse.

Har det parti, der indgiver ansøgning om generhvervelse af sit partinavn, tidligere deltaget i folketingsvalg, gælder bestemmelsen om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, først, når der er forløbet mindst 5 valgperioder, siden partiet sidst deltog i folketingsvalg. Undtagelsen fra bestemmelsen i 1. pkt. er begrundet i, at partiets navn inden denne periode er beskyttet mod, at andre kan få det godkendt, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 2. Hvis godkendelsen for et parti, der tidligere har deltaget i folketingsvalg, udløber i den 5. valgperiode, siden partiet sidst deltog i folketingsvalg, og det 5. folketingsvalg, hvori partiet ikke

deltager – hvor partiet følgerig ikke har nogen aktuel godkendelse – afholdes før et-årsperiodens udløb, vil ansøgning om generhvervelse af samme partinavn ikke kunne indgives i den i 1. pkt. fastsatte periode, bortset fra den periode, hvor partinavnet er beskyttet mod, at andre kan få det godkendt, dvs. ansøgning om generhvervelse af samme partinavn vil ikke kunne indgives fra datoen for folketingsvalgets afholdelse til et-årsperiodens udløb.

Har det parti, der indgiver ansøgning om generhvervelse af sit partinavn, tidligere deltaget i Europa-Parlamentsvalg, gælder bestemmelsen om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, først, når der er forløbet mindst 4 valgperioder, siden partiet sidst deltog i Europa-Parlamentsvalg. Undtagelsen fra bestemmelsen i 1. pkt. er begrundet i, at partiets navn i disse tilfælde er beskyttet mod, at andre kan få det godkendt, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 5. Om det tilfælde, hvor godkendelsen udløber i den 4. valgperiode, henvises til ovenfor.

Bestemmelsen om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, gælder heller ikke, hvis det ved endelig dom er fastslået eller der i øvrigt er grund til at antage, at den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, på andet grundlag end efter reglerne i § 13, stk. 1, har erhvervet eneret til navnet, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 13, stk. 2, vedrører enhver situation, hvor den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, på andet grundlag end efter reglerne i folketingsvalglovens § 13, stk. 1, har eneret til navnet. Dette kan være i kraft af anden lovgivning eller på ulovbestemt grundlag, herunder efter de navne- og varemærkeretlige grundsætninger. En ret til navnet, som ikke er en eneret, vil ikke være tilstrækkelig. Det er i den forbindelse i et vist omfang muligt at foretage søgninger i diverse registre, herunder varemærke- og virksomhedsregistre, for at konstatere, om den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, efter de navne- og varemærkeretlige regler har erhvervet eneret til navnet.

Det første led i den gældende bestemmelse i § 13, stk. 2, vedrører den situation, hvor den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, har fået sin eneret fastslået ved endelig dom. Er dommen ikke endelig, kan bestemmelsens andet led finde anvendelse.

Det andet led i den gældende bestemmelse i § 13, stk. 2, vedrører den situation, hvor der i øvrigt er grund til at antage, at den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, har opnået eneret til navnet. Heri ligger ikke et krav om, at det med sikkerhed kan afgøres, at den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, har opnået eneret til navnet. Dette hænger sammen med, at Valgnævnet ikke har samme muligheder som domstolene for at få forelagt beviser og foretage bevisbedømmelse.

Valgnævnet skal kun tage stilling hertil, hvis ansøgning om en ny godkendelse indgives i karensperioden, dvs. inden et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Ansøgeren vil efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger i sædvanligt omfang være forpligtet til at medvirke til at skaffe de oplysninger, der er nødvendige for Valgnævnet, og som ikke vil være særligt belastende, besværligt eller omkostningskrævende for ansøgeren at fremskaffe. Dette gælder f.eks. domme, hvorved ansøgeren har erhvervet eneret til navnet. Nægter ansøgeren at medvirke til at skaffe de nævnte oplysninger, vil ansøgeren efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger kunne blive mødt med processuel skadevirkning.

De foreslåede ændringer i folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 3 og 6 samt første sted i § 13, stk. 3, 1. pkt., hvor udtrykket »velfærdsministeren« forekommer, er en konsekvens af forslaget om, at det fremover ikke er velfærdsministeren, men Valgnævnet, der godkender og forlænger godkendelsen af navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, jf. de i § 1, nr. 1, foreslåede

bestemmelser i folketingsvalglovens § 12, stk. 2 og 3, og de i § 2, nr. 2, foreslåede bestemmelser i Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2 og 3.

Det foreslås endvidere, at det fremover ikke er velfærdsministeren, men Valgnævnet, der har beføjelsen til at tilbagekalde godkendelsen af navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg, jf. den foreslåede ændring af andet sted i folketingsvalglovens § 13, stk. 3, 1. pkt., hvor udtrykket »velfærdsministeren« forekommer. Den foreslåede ændring får som følge af bestemmelsen i Europa-Parlamentsvalglovens § 12, 2. pkt., hvorefter en godkendelse af et nyt parti, der ønsker at deltage i Europa-Parlamentsvalg, kan tilbagekaldes efter reglerne i folketingsvalglovens § 13, stk. 3, den konsekvens, at det også fremover er Valgnævnet, der tilbagekalder godkendelsen af navne for nye partier, der ønsker at deltage i Europa-Parlamentsvalg.

Forslaget er i forlængelse af forslaget om, at det fremover er Valgnævnet, der godkender og forlænger godkendelsen af navne på nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg. Viser det sig, at det ved endelig dom er fastslået eller der i øvrigt er grund til at antage, at en anden på andet grundlag end reglerne i folketingsvalglovens § 13, stk. 1, har eneret til et navn, som velfærdsministeren har godkendt som navn for et nyt parti, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, og samtykker indehaveren af eneretten ikke i partiets brug af navnet, kan Valgnævnet følgelig – som velfærdsministeren i dag – tilbagekalde godkendelsen. Er partiet anmeldt for velfærdsministeren efter folketingsvalglovens § 12, stk. 1, har nævnets afgørelse om tilbagekaldelse af godkendelsen den virkning efter folketingsvalglovens § 13, stk. 3, 2. pkt., at partiets ret til at deltage i folketingsvalg bortfalder. Nævnet forudsættes at give ministeriet meddelelse herom.

Det foreslås, at det fremover ikke er velfærdsministeren, men Valgnævnet, der fører fortegnelsen over de partinavne, der efter folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 1 – 6, ikke kan godkendes som navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg (Partinavneregistret).

Fortegnelsen omfatter som hidtil ikke partinavne, der er forvekslelige hermed, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 7, og heller ikke partinavne, hvis godkendelse er tilbagekaldt af velfærdsministeren, jf. folketingsvalglovens § 13, stk. 3.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om, at det nævn, der træffer afgørelse om optagelse på valglisten, får udvidet sin kompetence til også at omfatte partinavnnesager og som en følge heraf skifter navn fra Valgretsnet til Valgnævnet, jf. den i § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i folketingsvalglovens § 17, stk. 1.

Det foreslås, at bestemmelsen i folketingsvalglovens § 17 om Valgretsnetts nedsættelse, sammensætning og virkemåde erstattes af en ny bestemmelse om Valgnævnets nedsættelse, sammensætning og virkemåde. Forslaget hænger sammen med forslaget om, at Valgretsnetts kompetence udvides til også at omfatte kompetencen til at meddele, forlænge og tilbagekalde godkendelsen af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg.

Stk. 1 omhandler Valgnævnets opgaver.

Det foreslåede Valgnævn får ligesom det nuværende Valgretsnet til opgave at træffe afgørelse om optagelse på valglisten af personer med dansk indfødsret, der har haft ophold i udlandet i mere end 4 år, eller om hvis faste bopæl i riget der i øvrigt er tvivl, jf. folketingsvalglovens § 16, stk. 2.

Valgnævnet får endvidere i forhold til Valgretsnet udvidet sin kompetence til også at træffe afgørelse om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg jf. de i § 1, nr. 1 og 2, foreslåede bestemmelser i

folketingsvalglovens § 12, stk. 2 og 3, og ændringer i folketingsvalglovens § 13, stk. 3, eller Europa-Parlamentsvalg, jf. de i § 2, nr. 2, foreslåede bestemmelser i Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2 og 3 samt den gældende bestemmelse i Europa-Parlamentsvalglovens § 12, 2. pkt., med dens henvisning til folketingsvalglovens § 13, stk. 3.

Valgnævnet får også til opgave at føre fortegnelsen over de partinavne, der efter folketingsvalglovens § 13, stk. 1, nr. 1-6, jf. stk. 3, ikke kan godkendes som navne for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg (Partinavneregistret), jf. den i § 1, nr. 3, foreslåede ændring af folketingsvalglovens § 13, stk. 4. Valgnævnet træffer i den forbindelse afgørelse om optagelse og sletning af partinavne i Partinavneregistret.

Valgnævnet vil fungere som et selvstændigt kollegialt organ, der med hensyn til afgørelsen af de ovennævnte sager ikke er undergivet instruktionsbeføjelse fra nogen.

Stk. 2 omhandler Valgnævnets sammensætning.

Det foreslås, at Valgnævnet består af en formand og i øvrigt har en forskellig sammensætning, afhængigt af, om nævnet behandler sager om optagelse på valglisten henholdsvis om godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, eller optagelse i Partinavneregistret. I møder, hvor nævnet behandler begge typer af sager, vil kredsen af medlemmer, der vil kunne deltage i nævnsbehandlingen, således kunne skifte. Det forudsættes som i den gældende forretningsorden, at formanden med sekretariatets bistand forbereder og leder nævnets møder.

I sager om optagelse på valglisten foreslås det, at Valgnævnet ligesom Valgretsnettet i dag består af en formand, der skal være dommer, og to andre medlemmer, hvoraf det ene skal være kyndigt i statsforfatningsret, jf. *bestemmelsens 1. og 2. pkt.* Det statsforfatningsretskyndige medlem kan som Valgretsnettet's hidtidige statsforfatningsretskyndige medlemmer være eller have været universitetsprofessor med virkefelt inden for statsforfatningsret, men der er som hidtil intet krav herom. Det forudsættes som hidtil, at medlemmet har den fornødne uafhængighed i forhold til centraladministrationen og ikke er embedsmand. Det tredje medlem forudsættes som hidtil at være en embedsmand fra Velfærdsministeriet med valgteknisk ekspertise, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 5 til lovforslag nr. L 143, der blev fremsat i Folketingets 2. samling 1979-80 og lå til grund for lov nr. 145 af 30. april 1980 om ændring af folketingsvalgloven.

I sager om meddelelse, forlængelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, eller optagelse i Partinavneregistret (partinavnesagerne) foreslås det som noget nyt, at Valgnævnet ud over af de tre medlemmer, nævnet består af i sager om optagelse på valglisten, består af yderligere et fjerde medlem, der skal være kyndigt i navne- og varemærkerettigheder, jf. *bestemmelsens 1. og 3. pkt.* Herved sikres, at nævnet får den fornødne sagkundskab, også ved behandlingen af disse sager. Medlemmet kan f.eks. være eller have været en universitetsansat eller en advokat med virkefelt inden for navne- og varemærkeretten. Det forudsættes, at medlemmet har den fornødne uafhængighed i forhold til centraladministrationen og ikke er embedsmand. Der henvises til *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.4.*

Der udpeges efter samme regler en stedfortræder for formanden og hvert af de to henholdsvis tre andre medlemmer, jf. *4. pkt.* Stedfortræderen skal således have samme ekspertise og uafhængighed som det medlem, vedkommende er stedfortræder for. Stedfortræderen udpeges personligt for hvert medlem, herunder formanden. Har formanden forfald, udøves formandens beføjelser således af formandens stedfortræder. Se også forslaget til § 17, stk. 7.

Det er velfærdsministeren, der som led i dennes nedsættelse af nævnet, jf. forslaget til § 17, stk. 1, træffer

beslutning om, hvem der skal udpeges som nævnets medlemmer og som disses stedfortrædere. Udpegningen af en dommer som formand for nævnet samt dennes stedfortræder vil dog efter sædvanlig praksis ske efter indstilling fra Domstolsstyrelsen.

Udpegningen af nævnets medlemmer og disses stedfortrædere vil som efter hidtidig praksis ske indtil videre, dvs. udpegningen vil til enhver tid kunne bringes til ophør af velfærdsministeren, enten efter nævnets anmodning eller uanmodet, hvis medlemmet ikke længere opfylder kravene til at være nævnsmedlem, eller der er en anden saglig grund hertil.

Stk. 3 omhandler Valgnævnets beslutningsdygtighed og afstemningsform.

Det foreslås som noget nyt i *1. pkt.*, at Valgnævnet alene er beslutningsdygtigt, når nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. I modsætning til Valgrets nævnets gældende forretningsorden er der et krav om, at såvel det statsforfatningsretskyndige medlem som det valgkyndige medlem ud over formanden altid deltager i sagens behandling. Ligeledes er der et krav om, at det særlige medlem, der er kyndigt i navne- og varemærkeretligheder, deltager i partinavnnesagerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at Valgnævnets formand på nævnets vegne kan afgøre sager, som ikke tåler opsættelse, eller hvis udfald ikke giver anledning til tvivl, jf. forslaget til § 17, stk. 4. I sager, hvis udfald giver anledning til tvivl, og som tåler opsættelse, skal medlemmerne med statsforfatningsretlig, valgteknisk samt navne- og varemærkeretlige ekspertise eller disses stedfortrædere være til stede, således at det sikres, at nævnet afgør disse sager med sin fulde ekspertise. Kan et medlem ikke være til stede til et nævnsmøde, vil det således være nødvendigt for at bevare Valgnævnets beslutningsdygtighed, at medlemmets stedfortræder deltager i mødet, medmindre sagen er af en sådan beskaffenhed, at formanden kan afgøre sagen på nævnets vegne, jf. forslaget til § 17, stk. 4. Se også forslaget til § 17, stk. 7.

Det forudsættes i den forbindelse, at der skal være mødepligt for Valgnævnets medlemmer, og at alene lovligt forfald kan begrunde udeblivelse.

Det foreslås i *2. og 3. pkt.* i overensstemmelse med, hvad der sædvanligvis gælder for kollegiale organers virkemåde, og i overensstemmelse med Valgrets nævnets gældende forretningsorden fastsat i selve loven, at beslutninger træffes ved stemmeflertal. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende. I partinavnnesagerne vil formandens stemme altid være afgørende som følge af forslaget om, at Valgnævnet i disse sager består af fire medlemmer, jf. forslaget til § 17, stk. 2.

Stk. 4 omhandler nævnsformandens kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne.

Det foreslås, at Valgnævnets formand på nævnets vegne kan afgøre sager, som ikke tåler opsættelse, eller hvis udfald ikke giver anledning til tvivl. Er formanden forhindret i at afgøre en sag, som ikke tåler opsættelse, eller hvis udfald ikke giver anledning til tvivl, og kan formandens genoptagelse af sine funktioner ikke afventes, udøves formandens beføjelse hertil af formandens stedfortræder.

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lovgivning og forretningsorden for Valgrets nævnet. Det skønnes ubetænkeligt, at formanden i de nævnte sagstyper får kompetence til at afgøre nævnets sager for at sikre en fleksibel behandling af nævnets sager.

Betingelsen om, at sagen ikke tåler opsættelse, vil f.eks. være opfyldt ved sager om optagelse på valglisten, når der er udskrevet folketingsvalg.

Betingelsen om, at sagens udfald ikke må give anledning til tvivl, er kun opfyldt, hvis formanden anser sagen for utvivlsom og tillige skønner, at også de øvrige medlemmer vil anse sagen som utvivlsom. Det er således ikke tilstrækkeligt, at formanden selv ikke er i tvivl om, hvordan sagen bør løses. Det forhold, at der er flertal i nævnet for en bestemt løsning, er heller ikke tilstrækkeligt.

Det er i første omgang formanden selv, der må afgøre, om lovens betingelser er opfyldt. Formanden vil dog være underkastet generelle retningslinjer fra nævnet om, at visse sager eller sagstyper er af en sådan beskaffenhed, at sagen giver anledning til tvivl, og derfor altid skal forelægges nævnet til afgørelse.

Valgnævnet kan ændre formandens beslutning i det omfang, der efter almindelige forvaltningsretlige regler kan ske tilbagekaldelse heraf. Går beslutningen ud på optagelse af en person på valglisten eller meddelelse af godkendelse af et partinavn, vil tilbagekaldelse dog i almindelighed ikke kunne ske. Nævnet vil kunne vedtage generelle retningslinjer for, i hvilket omfang nævnet skal orienteres om de sager, formanden har afgjort på nævnets vegne.

Formanden har ikke pligt til at udnytte sin kompetence, men kan vælge at lade sagerne behandle på et nævnsmøde. Viser det sig, at ikke alle nævnets medlemmer er til stede på et nævnsmøde, kan formanden i stedet for at indkalde stedfortræderen vælge at udnytte sin kompetence.

Det er ikke nødvendigt, at formanden underskriver de sager, formanden har afgjort på nævnets vegne. De nævnte sager kan efter aftale med formanden underskrives af sekretariatet.

Det foreslås i overensstemmelse med, hvad der i dag er fastsat for Valgretsnet, jf. den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 17, stk. 4, at Valgnævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, herunder velfærdsministeren.

Det foreslås præciseret i selve loven, at Valgnævnet – der som uafhængigt organ ikke kan pålægges opgaver uden ved lov – tilvejebringer og meddeler velfærdsministeren de oplysninger, denne måtte forlange om nævnets virksomhed.

Bestemmelsen må ses på baggrund af blandt andet den ulovbestemte ret, enhver minister har til at følge udviklingen inden for sit område og af ministerens behov for at give Folketinget de oplysninger m.v., Folketinget måtte udbede sig som led i sit virke.

Valgnævnet er – forudsat ministeriets anmodning herom er saglig – forpligtet til at give ministeriet enhver oplysning, ministeriet måtte forlange om nævnets virksomhed. Dette gælder tillige fortrolige oplysninger. Nævnet har pligt til at give såvel oplysninger, nævnet er i besiddelse af, som oplysninger, nævnet inden for rammerne af sin virksomhed har mulighed for at indsamle og bearbejde. Nævnet har også efter anmodning pligt til at fremkomme med egne vurderinger. Ministeriet vil også kunne foreskrive, at bestemte arter af oplysninger løbende skal gives til ministeriet.

Ministeriet vil kunne fastsætte frister for Valgnævnets tilvejebringelse af oplysninger.

Det foreslås i *1. pkt.*, at velfærdsministeren fastsætter Valgnævnets forretningsorden. Denne beføjelse har velfærdsministeren i dag i forhold til Valgretsnet, jf. den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 17, stk. 3.

Bemyndigelsen til at fastsætte forretningsordenen giver alene ministeren adgang til at fastsætte generelle regler om nævnets praktiske funktion og sagsbehandling.

Valgnævnets forretningsorden vil bl.a. komme til at indeholde nærmere regler om indkaldelse af såvel formandens som de enkelte medlemmers personlige stedfortræder, blandt andet for at sikre, at nævnet bevarer sin beslutningsdygtighed i tilfælde, hvor et medlem ikke kan være til stede i et nævnsmøde, og hvor sagen ikke kan afgøres af formanden på nævnets vegne.

Det foreslås i *2. pkt.*, at velfærdsministeren fastsætter vederlag og udgiftsgodtgørelse til Valgnævnets medlemmer og deres stedfortrædere. Vederlæggelsen og udgiftsgodtgørelsen forudsættes varetaget i overensstemmelse med gældende retningslinjer herfor.

Det foreslås i lighed med, hvad der har været gældende i praksis for Valgretsnet, fastsat i selve loven, at Velfærdsministeriet stiller sekretariatsbetjening til rådighed for Valgnævnet.

Sekretariatsfunktionen omfatter udarbejdelse af indstillinger til nævnets beslutninger, forberedelse i øvrigt af nævnets sager samt udførelse af nævnets beslutninger.

Ansatte i Velfærdsministeriet, der er beskæftiget med sekretariatsbetjening af nævnet, er ved udøvelsen af denne funktion undergivet instruktion fra nævnet og dets formand og ikke fra velfærdsministeren.

Velfærdsministeriet har det budgetmæssige ansvar for nævnet og det organisatoriske og budgetmæssige ansvar for sekretariatsfunktionen.

Det foreslås i modsætning til, hvad Folketingets Ombudsmand har antaget om sit kompetenceområde i forhold til Valgretsnet, at Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter Valgnævnet. Om baggrunden henvises til *de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.5*.

Folketingets Ombudsmand kan herefter behandle klager over Valgnævnets afgørelser, såvel om sagens udfald som om sagens behandling. Ombudsmanden kan endvidere behandle klager over afgørelser truffet af formanden på Valgnævnets vegne, jf. den foreslåede § 17, stk. 4, eller afgørelser truffet af sekretariatet efter nævnets bemyndigelse.

Ombudsmanden vil af egen drift kunne optage en sag til undersøgelse, jf. § 17, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand, vedrørende nævnets konkrete afgørelser eller nævnets generelle behandling af sagerne, eller gennemføre generelle undersøgelser af Valgnævnets behandling af sagerne, jf. § 17, stk. 2, i lov om Folketingets Ombudsmand.

Det forudsættes, at ombudsmanden ved udøvelsen af sine beføjelser tager hensyn til, at de afgørelser, Valgnævnet træffer, tillige er undergivet Folketingets prøvelse efter grundlovens § 33 af gyldigheden af sine medlemmers valg.

Reglerne i folketingsvalglovens § 54, stk. 1, om, ved hvilke institutioner, boformer og boliger beboerne kan brevstemme på institutionen m.v., foreslås ajourført i lyset af de forskellige boligformer, der vil kunne tilbydes efter social- og boliglovgivningen.

De foreslåede ændringer finder anvendelse for folketingsvalg, der udskrives ved lovens ikrafttræden eller senere, jf. *lovforslagets § 9, stk. 1*.

De foreslåede ændringer gælder tillige for valg til Europa-Parlamentet, idet brevstemmeafgivningen ved disse valg som hovedregel sker efter folketingsvalglovens regler herom, jf. Europa-Parlamentsvalglovens § 30.

Ved bestemmelsen, der svarer til den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 1, tillægges vælgere, der er indlagt på sygehus, ligesom i dag en ubetinget ret til at brevstemme på sygehuset. Vælgeren får hermed en ret til at brevstemme, som vælgeren, i modsætning til reglerne i folketingsvalglovens § 54, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, om brevstemmeafgivning i vælgerens hjem, kan udøve uden nogen forudgående anmodning herom fra vælgerens side og uden at være betinget af en konkret vurdering fra kommunens side af, om vælgeren på grund af sygdom eller manglende førhighed ikke vil kunne møde frem på afstemningsstedet.

Velfærdsministeren har med hjemmel i folketingsvalglovens § 63 fastsat nærmere regler om tilrettelæggelsen og gennemførelsen af samt fremgangsmåden ved brevstemmeafgivning på sygehuse ved bekendtgørelse nr. 760 af 26. juni 2007. Disse regler, der bl.a. indeholder en nærmere afgrænsning af, ved hvilke sygehuse der kan brevstemmes, forudsættes ikke ændret som følge af lovforslaget.

Ved bestemmelsen afgrænses i lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 2-4, ved hvilke boformer og boliger efter social- og boliglovgivningen beboerne har ret til at brevstemme i boformen eller boligen.

I forhold til den gældende bestemmelse præciseres det, at retten til at brevstemme i boformen eller boligen gælder i forhold til de vælgere, der »bor eller opholder sig« i boformen eller boligen. Det er ikke nogen betingelse, at vælgeren er registreret i CPR med adresse på boformen eller boligen. Også midlertidigt ophold i boformen, som ikke indebærer, at den pågældende skal registreres i CPR, er tilstrækkeligt. Det er heller ikke nogen betingelse, at boformen eller boligen er omfattet af lejeloven. Heri ligger ikke nogen realitetsændring i forhold til den personkreds, der er omfattet af den gældende bestemmelse, der omfatter de vælgere, der er »optaget« på institutionen, boformen m.v. Det er således fortsat en betingelse, at vælgeren efter social- og boliglovgivningen har ret til at bo eller opholde sig i boformen eller boligen. Ved den ændrede formulering understreges imidlertid i overensstemmelse med den senere udvikling i social- og boliglovgivningen, at voksne brugere ikke bor i eller optages på en institution.

Velfærdsministeren har med hjemmel i folketingsvalglovens § 63 fastsat nærmere regler om tilrettelæggelsen og gennemførelsen af samt fremgangsmåden ved brevstemmeafgivning på de af bestemmelsen omfattede boliger og boformer. Det er sket ved bekendtgørelse nr. 759 af 26. juni 2007 om brevstemmeafgivning på plejehjem m.v. og i ældreboliger. Disse regler forudsættes, bortset fra afgrænsningen af, ved hvilke boformer og boliger der kan brevstemmes, ikke ændret som følge af lovforslaget.

Ved bestemmelsen, der svarer til den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 2, tillægges vælgere, der bor eller opholder sig i plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service, ligesom i dag en ubetinget ret til at brevstemme på plejehjemmet eller den beskyttede bolig, jf. herom bemærkningerne til forslaget til § 54, stk. 1. Bestemmelsen omfatter de bestående plejehjem og beskyttede boliger, som regionsrådet og kommunalbestyrelsen fortsat driver efter § 192 i lov om social service (serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 26. september 2007). Siden 1. januar 1988 har der ikke kunnet opføres plejehjem og beskyttede boliger.

Som noget nyt får kvinder, som opholder sig i kvindekrisecentre, en ubetinget ret til at brevstemme i krisecentret, jf. herom bemærkningerne til forslaget til § 54, stk. 1. Bestemmelsen omfatter boformer efter § 109 i lov om social service til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Beboere på de nævnte kvindekrisecentre har ikke efter gældende regler adgang til at brevstemme på centret, men må henvises til at stemme på afstemningsstedet på valgdagen eller brevstemme efter de almindelige regler, herunder på et folkeregister, jf. folketingsvalglovens § 53. Det foreslås, at kvinder, der opholder sig i krisecentre, får adgang til at brevstemme i krisecentret, da de kan frygte vold eller trusler om vold, hvis de på valgdagen afgiver stemme ved samme afstemningssted som den voldelige partner. For flere kvinder med ophold i krisecentre kan det være vanskeligt at brevstemme efter de almindelige regler, da de frygter overgreb, hvis de forlader krisecentret. Hertil kommer, at kvinder, som tager ophold på krisecentre, oftest befinder sig i en alvorlig personlig krise. Det kan være uforholdsmæssigt vanskeligt for de pågældende at overskue muligheden for at afgive brevstemme efter de almindelige regler herom.

Ved bestemmelsen afgrænses i lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, ved hvilke boformer efter lov om social service beboerne har ret til at brevstemme i boformen. I lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at brevstemmeafgivning i boformen i stedet skal ske efter reglerne om brevstemmeafgivning i hjemmet, jf. herom bemærkningerne til forslaget til § 54, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan træffe en sådan bestemmelse generelt for alle boformer omfattet af bestemmelsen eller, hvis en sådan afgrænsning er sagligt begrundet, for enkelte

boformer. Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke beslutte, at kun visse af beboerne på en given boform kan brevstemme.

For det første omfatter den foreslåede adgang til brevstemmeafgivning »boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til midlertidigt eller længerevarende ophold for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor«. Det drejer sig om følgende boformer:

- til midlertidigt ophold for voksne, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for det, jf. servicelovens § 107, stk. 1
- til midlertidigt ophold til voksne med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, jf. servicelovens § 107, stk. 2, nr. 1
- til midlertidigt ophold til voksne med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte, jf. servicelovens § 107, stk. 2, nr. 2
- til længerevarende ophold til voksne, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis, jf. servicelovens § 108, stk. 1

I forhold til den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, der omfatter boformer for voksne tilvejebragt efter servicelovens regler til længerevarende eller midlertidigt ophold til personer, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige behov, bringes også beboerne i boformerne efter servicelovens § 107, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, ind under brevstemmereglerne. Bestemmelserne i servicelovens § 107, stk. 1, og stk. 2, nr. 2, vil i praksis kunne omfatte personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne som f.eks. lammelser, udviklingshæmning eller udviklingsforstyrrelser eller med særlige sociale problemer som f.eks. sindslidelser eller misbrugsproblemer. Den nævnte persongruppe bør som følge af deres handicap eller udsatte sociale situation, medmindre kommunalbestyrelsen ud fra en vurdering af de lokale brugeres forhold træffer anden bestemmelse, tillægges adgang til at brevstemme efter den foreslåede bestemmelse. Boformer efter servicelovens § 107, stk. 2, nr. 1, (svarende til den pr. 1. januar 1998 gældende servicelovs § 93, stk. 1, nr. 1) og § 108, stk. 1, (svarende til den pr. 1. januar 1998 gældende servicelovs § 92, stk. 1) er omfattet af den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 255 af 4. maj 1998 om ændring af folketingsvalgloven, hvorved den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 1, nr. 3, i det væsentlige fik sin nuværende affattelse (FT 1997-98, 2. saml., A 484 og 487).

Den foreslåede adgang til brevstemmeafgivning omfatter derimod som hidtil ikke boformer efter servicelovens § 110. Efter denne bestemmelse skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Bestemmelsen omfatter i praksis forsorgshjem. Henset til det oftest kortvarige ophold i disse botilbud og henset til, at den nævnte persongruppe ikke har fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser, som vanskeliggør stemmeafgivning uden for boformen, skønnes det ikke hensigtsmæssigt at give mulighed for brevstemmeafgivning på forsorgshjemmet i videre omfang end, hvad der følger af reglerne om brevstemmeafgivning i hjemmet.

For det andet omfatter den foreslåede adgang til brevstemmeafgivning i lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, boformer for voksne, der drives efter servicelovens forsøgsbestemmelser. Hermed tænkes på boformer, socialministeren efter servicelovens § 184, stk. 1, kan tillade drives på forsøgsbasis.

Ved bestemmelsen afgrænses i lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, ved hvilke opholdssteder der drives efter lov om social service uden for den pågældendes bolig, beboerne har ret til at brevstemme på opholdsstedet. I lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i forbindelse med de i bestemmelsen nævnte opholdssteder uden for den pågældendes bolig. Har kommunalbestyrelsen truffet beslutning om, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning på opholdsstedet, vil der kunne brevstemmes i vælgerens hjem efter reglerne i folketingsvalglovens § 54, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4.

Kommunalbestyrelsen kan træffe en sådan bestemmelse generelt for alle opholdssteder omfattet af bestemmelsen eller, hvis en sådan afgrænsning er sagligt begrundet, for enkelte opholdssteder. Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke beslutte, at kun visse af beboerne på et givet opholdssted kan brevstemme.

Den foreslåede adgang til brevstemmeafgivning omfatter i lighed med den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 3, opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter servicelovens regler giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. De i bestemmelsen nævnte tilbud omfatter tilbud, som hidtil typisk har fundet sted i daghjem og dagcentre. Det bemærkes, at betegnelserne daghjem og dagcentre den 1. januar 1996 udgik af bistandsloven ved lov nr. 1114 af 20. december 1995, men at funktionerne blev videreført som tilbud uden for hjemmet efter bl.a. bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1, der svarer til den gældende bestemmelse i servicelovens § 83, stk. 1, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 255 af 4. maj 1998 om ændring af folketingsvalgloven, hvorved den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 1, nr. 3, i det væsentlige fik sin nuværende affattelse (FT 1997-98, 2. saml., A 484 og 487).

Ved bestemmelsen afgrænses som noget nyt de ældreboliger m.v., hvis beboere i lighed med, hvad der i dag gælder for plejehjem og beskyttede boliger, jf. den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 2, der svarer til forslaget til § 54, stk. 2, nr. 1, foreslås tillagt en ubetinget ret til at brevstemme i boligen, jf. herom bemærkningerne til forslaget til § 54, stk. 1.

For det første tillægges vælgere, der bor i almene plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., en ubetinget ret til at brevstemme i plejeboligen. Ved almene plejeboliger forstås almene ældreboliger, hvortil der er knyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale svarende til den pågældende beboergruppes behov, jf. § 5, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. (almenboligloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 341 af 13. april 2007 med senere ændringer). Plejeboliger erstatter dermed de traditionelle plejehjem. Siden den 1. januar 1988 har der ikke kunnet opføres plejehjem og beskyttede boliger.

For det andet tillægges vælgere, der bor i plejeboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, en ubetinget ret til at brevstemme i plejeboligen. Ifølge § 1, stk. 1, i lov om boliger for ældre og personer med handicap (ældreboligloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 26. september 2005), der med ikrafttræden den 1. januar 1996 blev indsat ved lov nr. 1065 af 20. december 1995, forstås ved plejeboliger ældreboliger, hvortil der er knyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale svarende til den pågældende beboergruppes behov. Bestemmelsen blev ophævet i forbindelse med almenboliglovens ikrafttræden den 1. januar 1997, jf. almenboliglovens §§ 186 og 188. De plejeboliger, der inden den 1. januar 1997 har modtaget tilsagn om offentlig støtte efter ældreboligloven, er i det omfang, de ikke er omdannet til almene boliger, fortsat omfattet af ældreboligloven og ikke af almenboligloven, jf. almenboliglovens § 5, stk. 1, og § 188, stk. 2. De nævnte plejeboliger erstatter i lighed med plejeboliger omfattet af almenboligloven de traditionelle plejehjem, jf. bemærkningerne til det

lovforslag, der lå til grund for lov nr. 1065 af 20. december 1995 (FT 1995-96, lovforslag nr. L 32, A 1313 og 1323).

For det tredje tillægges vælgere, der bor i udstøttede private plejeboliger, der er omfattet af lov om leje, en ubetinget ret til at brevstemme i plejeboligen. Udstøttede private plejeboliger er tidligere institutionspladser i plejehjem og beskyttede boliger, der den 31. december 2002 var omfattet af servicelovens § 140, og som kommunalbestyrelsen har omdannet til udstøttede private plejeboliger, jf. lejelovens § 1, stk. 5 (lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 27. februar 2007). Disse boliger er ikke almene ældreboliger, jf. almenboliglovens § 5. De nævnte plejeboliger er ligeledes en boligtype, der træder i stedet for de traditionelle plejehjem.

For det fjerde tillægges vælgeren en ubetinget ret til at brevstemme i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger. Ved en friplejebolig forstås en udlejningsbolig uden for den kommunale boligforsyning, hvor der til den samlede bebyggelse hører servicearealer for personer med behov for omfattende service og pleje efter serviceloven, jf. § 1 i lov nr. 90 af 31. januar 2007 om friplejeboliger med senere ændringer. Loven trådte i kraft den 1. februar 2007. Friplejeboliger er ikke almene ældreboliger, jf. almenboliglovens § 5. Friplejeboliger er ligeledes en boligtype, der træder i stedet for de traditionelle plejehjem.

Henset til, at de nævnte boligformer er karakteriseret ved at have tilknyttet servicefunktioner svarende til beboernes behov og dermed træder i stedet for de traditionelle plejehjem, forekommer det naturligt, at beboerne tillægges samme ubetingede ret til brevstemmeafgivning, som i dag gælder for plejehjem og beskyttede boliger. Dette er en styrkelse af beboernes retsstilling i forhold til i dag, hvor beboerne i almene plejeboliger og plejeboliger omfattet af ældreboligloven alene har ret til at brevstemme i boligen, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter, at brevstemmeafgivning i stedet skal ske efter reglerne om brevstemmeafgivning i hjemmet, jf. den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 1, nr. 4, og hvor beboere i udstøttede private plejeboliger og friplejeboliger alene har ret til at brevstemme efter reglerne om brevstemmestemmeafgivning i hjemmet, jf. den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4.

Ved bestemmelsen afgrænses de øvrige ældreboliger m.v., hvis beboere i lighed med, hvad der i dag gælder for ældreboliger, jf. den gældende folketingsvalglovs § 54, stk. 1, nr. 4, tillægges en ret til at brevstemme i boligen, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter, at brevstemmeafgivning i stedet skal ske efter reglerne om brevstemmeafgivning i hjemmet, jf. bemærkningerne til forslaget til § 54, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen omfatter *for det første* øvrige almene ældreboliger, der er omfattet af almenboligloven. Ved almene ældreboliger forstås de boligtyper, der er opregnet i almenboliglovens § 5, stk. 1. Bestemmelsen omfatter i modsætning til i dag, jf. udtrykket »øvrige«, alene de almene ældreboliger, der ikke er almene plejeboliger og dermed omfattet af den foreslåede bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 2, nr. 5.

Bestemmelsen omfatter *for det andet* øvrige ældreboliger, der er omfattet af ældreboligloven. Bestemmelsen omfatter i modsætning til i dag, jf. udtrykket »øvrige«, alene de ældreboliger omfattet af denne lov, der ikke er plejeboliger og dermed omfattet af den foreslåede bestemmelse i folketingsvalglovens § 54, stk. 2, nr. 3. Siden almenboliglovens ikrafttræden den 1. januar 1997 har der ikke kunnet gives tilsagn om støtte til etablering af boliger efter ældreboligloven, jf. almenboliglovens § 188.

Bestemmelsen omfatter *for det tredje* som noget nyt lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige, der er omfattet af de i medfør af lov om boligbyggeri og almenboligloven fastsatte forskrifter herom, jf. bekendtgørelse nr. 918 af 10. december 1999 om drift og tilsyn med boliger og hjem

for gamle, syge og svagelige samt lette kollektivboliger. Disse boliger er ikke omfattet af de gældende regler i folketingsvalglovens § 54, stk. 1, nr. 4, om brevstemmeafgivning i ældreboliger omfattet af almenboligloven og ældreboligloven, men alene omfattet af de gældende regler i folketingsvalglovens § 54, stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, om brevstemmeafgivning i hjemmet. Efter § 20 i den nævnte bekendtgørelse påser kommunen, at boligerne udlejes til den berettigede personkreds, som er ældre, syge og svagelige. Det forekommer derfor naturligt at sidestille disse boliger med de af bestemmelsen omfattede ældreboliger.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af nr. 6.

Til § 2

Det foreslås, at antallet af danske medlemmer, der skal vælges til Europa-Parlamentet, nedsættes fra de nuværende 14 til 13. Dette er en konsekvens af bestemmelsen herom i akten om Bulgariens og Rumæniens optagelse i Den Europæiske Union, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, *afsnit 2.3*. Ændringen har virkning fra Europa-Parlamentsvalget i 2009, jf. § 9, stk. 2.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 3

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Fastsættelsen af lovens ikrafttrædelsestidspunkt er sket under hensyn til at give Velfærdsministeriet den fornødne tid til at forberede nedsættelsen af det foreslåede nye Valgnævn, herunder beskikkelsen af et særligt sagkyndigt medlem i navne- og varemærkerettigheder.

Til § 5

Det fastsættes i *stk. 1*, at personer, der ved lovens ikrafttræden er udpeget som medlemmer og stedfortrædere af Valgretsnet, indtil videre fortsætter som medlemmer henholdsvis stedfortrædere af Valgnævnet. Der vil således ved lovens ikrafttræden alene skulle ske udpegning af det ekstra medlem og dennes stedfortræder, der skal være kyndige i navne- og varemærkerettigheder.

Det følger endvidere af *stk. 2*, at Valgnævnet færdigbehandler sager, der ikke er afgjort ved lovens ikrafttræden, om optagelse og fornyelse af optagelse på valglisten og om meddelelse, fornyelse og tilbagekaldelse af godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier. Spørgsmålet om, efter hvilket regelsæt Valgnævnet skal behandle disse sager, reguleres i §§ 6 - 8.

Det følger endelig af *stk. 3*, at optagelser på valglisten og godkendelser af formularer til vælgererklæringer, som er meddelt før lovens ikrafttræden, for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, bevarer deres gyldighed, herunder den i folketingsvalglovens § 13 fastsatte beskyttelse mod, at andre kan få samme eller et hermed forveksleligt partinavn godkendt, og vedbliver at være omfattet af Partinavnregistret i resten af deres gyldighedsperiode

Til § 6

Bestemmelsen omfatter sager om godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ikke vedrører fornyelse af en tidligere meddelt godkendelse, og som ved lovens ikrafttræden ikke er afgjort.

Det fastsættes i *stk. 1*, at sådanne sager behandles efter reglerne i lov om valg til Folketinget henholdsvis lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet som ændret ved denne lov. Det indebærer, at en førstegangsgodkendelse af formularen for et nyt parti i givet fald skal gives for tre år i stedet for to.

Det fastsættes dog i *stk. 2*, at den foreslåede bestemmelse om, at ansøgning om godkendelse for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes efter de gældende bestemmelser i folketingsvalglovens § 13, tidligst kan indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes, ikke finder anvendelse, hvis den periode, hvor navnet for det nye parti ikke kan godkendes, udløber før lovens ikrafttræden. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 2, 5. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 2, 5. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 7

Bestemmelsen i *stk. 1* vedrører formularer til vælgererklæringer for nye partier, der før lovens ikrafttræden er meddelt for to år uden at være fornyet, jf. stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om godkendelsen udløber før eller efter lovens ikrafttræden.

Det følger af *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, at forlængelsen sker for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, og at forlængelse kan ske efter ansøgning, uden at de foreslåede betingelser herfor, jf. forslaget til folketingsvalglovens § 12, stk. 3, er opfyldt. Det er hensigten, at forlængelse, medmindre partinavnet eller et hermed forveksleligt partinavn i mellemtiden er godkendt til anden side, sker efter ansøgning uden yderligere betingelser. Ved den foreslåede bestemmelse sikres, at den foreslåede udvidelse af den periode, hvor førstegangsgodkendelsen gives, fra to til tre år også kommer de nye partier til gode, hvor godkendelsen før lovens ikrafttræden alene er meddelt for to år.

Der gælder ingen tidsfrist for indgivelse af ansøgning om forlængelse efter stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om ansøgning om fornyelse eller forlængelse er indgivet før henholdsvis efter lovens ikrafttræden. Indgives ansøgning først efter udløbet af godkendelsesperioden, er det en forudsætning for forlængelse, at partinavnet eller et hermed forveksleligt partinavn ikke i mellemtiden er godkendt til anden side.

Efter *stk. 1, 3. pkt.*, kan Valgnævnet forlænge den efter 1. pkt. forlængede godkendelse efter reglerne i folketingsvalgloven henholdsvis Europa-Parlamentsvalgloven som ændret ved denne lov. Det indebærer bl.a., at forlængelse kun kan ske, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse, og hvis ansøgning om forlængelse er indgivet inden udløbet af godkendelsesperioden. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. Indgives ansøgning om forlængelse inden udløbet af godkendelsesperioden, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det følger af *stk. 1, 4. pkt.*, at Valgnævnet efter udløbet af den efter 1. eller 3. pkt. forlængede godkendelse efter reglerne i folketingsvalgloven henholdsvis Europa-Parlamentsvalgloven som ændret ved denne lov på ny kan meddele godkendelse af disse formularer. Bestemmelsen vedrører nye godkendelser og ikke forlængelser. Bestemmelsen om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan indgives et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, finder anvendelse. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Bestemmelserne i *stk. 2 og 3* vedrører formularer til vælgererklæringer for nye partier, der før lovens ikrafttræden er både meddelt og fornyet. Bestemmelserne finder anvendelse, uanset om fornyelsen af godkendelsen udløber før eller efter lovens ikrafttræden.

Det fastsættes i *stk. 2, 1. pkt.*, at Valgnævnet efter reglerne i folketingsvalgloven henholdsvis Europa-Parlamentsvalgloven som ændret ved denne lov kan forlænge sådanne godkendelser. Det indebærer bl.a., at forlængelse kun kan ske, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 3, 1. og 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det fastsættes dog i *stk. 3*, at de foreslåede bestemmelser om, at ansøgning om forlængelse skal være indgivet inden udløbet af godkendelsesperioden, og om, at godkendelsen, hvis ansøgning om forlængelse er indgivet inden udløbet af godkendelsesperioden, opretholdes, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes, ikke finder anvendelse, hvis den fornyede godkendelse udløber før lovens ikrafttræden. Der henvises til folketingsvalglovens § 12, stk. 3, 3. og 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og Europa-Parlamentsvalglovens § 11, stk. 3, 3. og 4. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det fastsættes i *stk. 2, 2. pkt.*, at Valgnævnet efter reglerne i folketingsvalgloven henholdsvis Europa-Parlamentsvalgloven som ændret ved denne lov på ny kan meddele godkendelse af de formularer, der er nævnt i 1. pkt., (dvs. de formularer, der er meddelt og fornyet før lovens ikrafttræden) samt af formularer, der er forlænget efter 1. pkt. Henset til, at den foreslåede bestemmelse om, at ansøgning om generhvervelse af samme partinavn tidligst kan ske et år efter udløbet af den tidligere godkendelse, er en tydeliggørelse af ministeriets tidligere praksis, gælder denne bestemmelse også for de fornyede godkendelser, der udløber før lovens ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1, 4. pkt.

Til § 8

Det fastsættes i bestemmelsen, at Valgnævnet efter reglerne i lov om valg til Folketinget henholdsvis lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet som ændret ved denne lov kan tilbagekalde godkendelser af formularer til vælgererklæringer for nye partier og eventuelle fornyelser af disse, der er meddelt før lovens ikrafttræden.

Reglerne om tilbagekaldelse findes i folketingsvalglovens § 13, stk. 3, jf. tillige Europa-Parlamentsvalglovens § 12. Disse regler er ved dette lovforslag kun ændret for så vidt angår kompetencen til at tilbagekalde, jf. § 1, nr. 2.

Til § 9

Det fastsættes i *stk. 1*, at den foreslåede præcisering af adgangen til brevstemmeafgivning i ældreboliger m.v., jf. § 1, nr. 6-9, finder anvendelse for folketingsvalg, der udskrives efter lovens ikrafttræden.

Det fastsættes i *stk. 2*, at den foreslåede nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet, jf. § 2, nr. 1, har virkning fra valget i 2009 til Europa-Parlamentet.

Til § 10

Det fastsættes – i lighed med, hvad der gælder for de hovedlove, der ændres ved dette lovforslag – at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om valg til Folketinget, jf. bekendtgørelse nr. 1292 af 8. december 2006, som ændret ved lov nr. 513 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 12. Nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg, skal anmeldes for velfærdsministeren senest kl. 12 femten dage før valgdagen. Med anmeldelsen skal følge erklæringer fra et antal vælgere, der mindst svarer til 1/175 af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg. Ved anmeldelse fra det tyske mindretals parti kræves ikke vælgererklæringer.

Stk. 2. Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af velfærdsministeren. Godkendelsen gælder i 2 år regnet fra godkendelsens dato. Velfærdsministeren kan forny godkendelsen, hvis der på grundlag af den sidst godkendte formular er foretaget partianmeldelse. Hvis dette ikke er sket, kan godkendelsen kun fornys, såfremt særlige forhold taler derfor. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør velfærdsministeren, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 13. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen.

1. § 12, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af Valgnævnet, jf. § 17. Godkendelsen gælder i 3 år regnet fra godkendelsens dato. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør Valgnævnet, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 13. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen. En ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes, jf. § 13, kan tidligst indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes.

Stk. 3. Valgnævnet kan efter ansøgning forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. En ansøgning om for-

længelse kan, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. Indgives ansøgning om forlængelse af godkendelse senest ved udløbet af den tidligere godkendelse, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Stk. 4. Er partianmeldelse ikke foretaget inden for den periode, hvor godkendelsen af partiets formular til vælgererklæring og en eventuel forlængelse af denne gælder, jf. stk. 2 og 3, kan den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst indgive ansøgning om godkendelse af en formular med det samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Dette gælder dog ikke, hvis andre efter reglerne i § 13, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 2, ikke kan få godkendt partinavnet. «

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

Stk. 3. Vælgererklæringerne skal for at kunne medregnes være udfyldt med tydelig angivelse af vælgerens navn, personnummer og bopæl samt være underskrevet og dateret af vælgeren personligt. Erklæringerne skal endvidere være forsynet med en attestation fra kommunens folkeregister om, at vælgeren ved erklæringens afgivelse opfylder betingelserne for valgret til Folketinget. Hvis vælgeren er død efter erklæringens afgivelse, kan attestation dog ikke meddeles.

Stk. 4. Efter attestation skal folkeregistret sende vælgererklæringen til den pågældende vælger. Vælgeren skal derefter selv videresende erklæringen til partiet, såfremt vælgeren fortsat ønsker at deltage i anmeldelsen af det pågældende parti. Folkeregistret skal ved fremsendelsen af vælgererklæringen give vælgeren oplysning herom. Folkeregistret tilbagesender vælgererklæringer, der ikke opfylder betingelserne for attestation, til partiet med angivelse af grunden til, at attestation ikke kan meddeles.

Stk. 5. En vælgererklæring medregnes dog ikke, såfremt den

- 1) er afgivet 18 måneder eller mere før anmeldelsen af partiet, jf. stk. 1, eller
- 2) er afgivet af en vælger, der allerede har afgivet erklæring for et parti, der er anmeldt efter stk. 1.

Stk. 6. En anmeldelse af et parti er gyldig indtil afholdelse af førstkommende folketingsvalg, dog mindst i 1 år fra anmeldelsens dato.

Stk. 7. Indenrigs- og sundhedsministeren skal opbevare vælgererklæringerne, så længe anmeldelsen gælder, og derefter tilintetgøre dem.

§ 13. Et nyt parti kan ikke få godkendt et navn, som

- 1) benyttes af et opstillingsberettiget parti, jf. § 11,

- 2) er navnet på et parti, der tidligere har været opstillingsberettiget, jf. § 11, medmindre der er forløbet mindst 5 valgperioder, siden partiet sidst deltog i folketingsvalg,

- 3) er godkendt af velfærdsministeren for et nyt parti, der ønsker at deltage i folketingsvalg, jf. § 12, stk. 2,

- 4) uden for de i nr. 1 nævnte tilfælde benyttes af et parti, der har ret til at deltage i Europa-Parlamentsvalg, jf. § 10 i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet,

- 5) uden for de i nr. 2 nævnte tilfælde er navnet på et parti, der tidligere har haft ret til at deltage i Europa-Parlamentsvalg, jf. § 10 i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, medmindre der er forløbet mindst 4 valgperioder, siden partiet sidst deltog i Europa-Parlamentsvalg,

- 6) er godkendt af velfærdsministeren for et nyt parti, der ønsker at deltage i Europa-Parlamentsvalg, jf. § 11, stk. 2, i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, eller

2. I § 13, stk. 1, nr. 3 og 6, samt to steder i § 13, stk. 3, 1. pkt., ændres »velfærdsministeren« til: »Valgnævnet«.

7) kan give anledning til, at partiet forveksles med et af de partier, der er nævnt i nr. 1-6.

Stk. 2. Et nyt parti kan ikke få godkendt et navn, såfremt det ved endelig dom er fastslået eller der i øvrigt er grund til at antage, at en anden på andet grundlag end reglerne i stk. 1 har eneret til navnet. Navnet kan dog godkendes, hvis indehaveren af eneretten har samtykket i partiets brug af navnet.

Stk. 3. Viser det sig, at det ved endelig dom er fastslået eller der i øvrigt er grund til at antage, at en anden på andet grundlag end reglerne i stk. 1 har eneret til et navn, som velfærdsministeren har godkendt som navn for et nyt parti, og samtykker indehaveren af eneretten ikke i partiets brug af navnet, kan velfærdsministeren tilbagekalde godkendelsen. Er partiet anmeldt for velfærdsministeren efter § 12, bortfalder partiets ret til at deltage i folketingsvalg.

Stk. 4. Velfærdsministeren fører en fortegnelse over de partinavne, der er omfattet af stk. 1, nr. 1-6, og som ikke er tilbagekaldt efter stk. 3 (Partinavneregistret).

3. I § 13, stk. 4, ændres »Velfærdsministeren« til: »Valgnævnet«.

Kapitel 4

Valglistor og valgkort.

Valgrets-nævnet

§ 15. ...

§ 16. ...

Stk. 2. Vælgere, der har haft ophold i udlandet i mere end 4 år, kan kun optages på valglisten, såfremt Valgrets-nævnet i hvert enkelt tilfælde anser betingelserne i § 2 for at være opfyldt. Hvis der i øvrigt er tvivl om, hvorvidt en vælger er omfattet af § 2, kan vælgeren kun optages på valglisten, såfremt Valgrets-nævnet i hvert enkelt tilfælde anser betingelserne i § 2 for at være opfyldt.

Stk. 3...

4. I overskriften til kapitel 4, og i § 16, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »Valgrets-nævnet« til: »Valgnævnet«.

Stk. 4...

§ 17. Velfærdsministeren nedsætter et valgretsnavn, der træffer afgørelse om optagelse på valglisten efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Valgretsnavnet består af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden skal være dommer, og det ene af de andre medlemmer skal være kyndig i statsforfatningsret. Der udpeges efter samme regler en stedfortræder for formanden og hvert af de to andre medlemmer.

5. § 17 affattes således:

»§ 17. Velfærdsministeren nedsætter et valgnavn, der træffer afgørelse om

- 1) optagelse på valglisten efter § 16, stk. 2,
- 2) godkendelse af formularer til vælgererklæringer for nye partier, der ønsker at deltage i folketingsvalg, jf. § 12, stk. 2 og 3, og § 13, stk. 3, eller Europa-Parlamentsvalg, jf. § 11, stk. 2 og 3, og § 12 i lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, og
- 3) optagelse i Partinavneregistret, jf. § 13, stk. 4.

Stk. 2. Valgnævnet består af en formand og to andre medlemmer, i de sager, der er nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3, dog tre andre medlemmer. Formanden skal være dommer, og det ene af de andre medlemmer skal være kyndigt i statsforfatningsret. Det yderligere medlem, nævnet består af i de sager, der er nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3, skal være kyndigt i navne- og varemærkerettigheder. Der udpeges efter samme regler en stedfortræder for formanden og hvert af de andre medlemmer.

Stk. 3. Valgnævnet er beslutningsdygtigt, når nævnets medlemmer eller disses stedfortrædere er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal. Står stemmerne lige, er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Valgnævnets formand kan på nævnets vegne afgøre sager, som ikke tåler opsættelse, eller hvis udfald ikke giver anledning til tvivl.

Stk. 5. Valgnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Valgnævnet tilvejebringer og meddeler velfærdsministeren de oplysninger, denne måtte forlange om nævnets virksomhed.

Stk. 3. Velfærdsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Stk. 4. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Velfærdsministeren fastsætter Valgnævnets forretningsorden, herunder regler om indkaldelse af stedfortrædere. Velfærdsministeren fastsætter vederlag og udgiftsgodtgørelse til nævnets medlemmer og deres stedfortrædere.

Stk. 8. Velfærdsministeriet stiller sekretariatsbetjening til rådighed for Valgnævnet.

Stk. 9. Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter Valgnævnet.«

6.§ 54, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

§ 54. Vælgere, der er indlagt på eller optaget i følgende institutioner, boformer m.v., kan brevstemme i institutionen, boformen m.v.:

1) Sygehuse.

2) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.

3) Boformer for voksne tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til længerevarende eller midlertidigt ophold til personer, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige behov, og boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser, samt opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i nævnte lov giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at brevstemmeafgivning i de boformer, der er nævnt i 1. pkt., i stedet skal ske efter reglerne i stk. 3 om brevstemmeafgivning i hjemmet. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i forbindelse med de tilbud, der er nævnt i 1. pkt.

»Vælgere, der er indlagt på sygehus, kan brevstemme på sygehuset.

Stk. 2. Vælgere, der bor eller opholder sig i følgende boformer eller boliger, kan brevstemme i boformen eller boligen:

1) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.

2) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service for kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold.

3) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til midlertidigt eller længerevarende ophold for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, samt boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boformer i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.

4) Opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i lov om social service giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk

4) Almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., og ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at brevstemmeafgivning i ældreboliger i stedet skal ske efter reglerne i stk. 3 om brevstemmeafgivning i hjemmet.

Stk. 2...

Stk. 3. Vælgere, der på grund af sygdom eller manglende førlighed ikke vil kunne møde frem på afstemningsstedet, kan brevstemme i hjemmet, medmindre de har mulighed for at stemme i en af de institutioner, boformer m.v., der er nævnt i stk. 1. Anmodning om at brevstemme i hjemmet skal indgives senest kl. 18 tolv dage før valgdagen. Hvis tolv dage før valgdagen er en lørdag eller søndag, forlænges fristen for at indgive anmodning om at brevstemme i hjemmet til førstkommande mandag kl. 12. Anmodningen skal indgives til folkeregistret i opholdskommunen.

Stk. 4...

§ 55. Brevstemmer efter § 54, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, afgives til 2 stemmemod-

funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i de nævnte opholdssteder uden for de pågældendes bolig.

5) Almene plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, udstøttede private plejeboliger, der er omfattet af lov om leje, og friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger.

6) Øvrige almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., øvrige ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, samt lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige, der er omfattet af de i medfør af lov om boligbyggeri og lov om almene boliger m.v. fastsatte forskrifter herom. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boligtyper i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 55, stk. 1, ændres »§ 54, stk. 1, nr. 1, og stk. 2« til: »§ 54, stk. 1 og 3«.

tagere, der er ansat i kommunens forvaltning eller på institutionen.

Stk. 2. Brevstemmer efter § 54, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3, afgives til 2 stemmemodtagere, der er udpeget blandt de tilfornordnede vælgere, jf. § 30. Kommunalbestyrelsen kan dog bestemme, at en af stemmemodtagerne er en person udpeget blandt personale ansat i kommunens forvaltning.

Stk. 3. På de øer, der er nævnt i § 54, stk. 4, udpeger kommunalbestyrelsen en eller flere vælgere til at fungere som brevstemmemodtagere.

8. I § 55, stk. 2, ændres »§ 54, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3« til: »§ 54, stk. 2 og 4«.

9. I § 55, stk. 3, ændres »§ 54, stk. 4« til: »§ 54, stk. 5«.

§ 2

I lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet, jf. lovbekendtgørelse nr. 52 af 2. februar 2004, som ændret ved § 2 i lov nr. 294 af 27. april 2005, foretages følgende ændringer:

§ 1. Til Europa-Parlamentet vælges 14 danske medlemmer.

§ 2. Danmark udgør ét valgområde, hvori samtlige 14 medlemmer vælges ved forholdstalsvalg.

Stk. 2...

Stk. 3...

1. I § 1 og § 2, stk. 1, ændres »14« til: »13«.

§ 11. Nye partier, der ønsker at deltage i Europa-Parlamentsvalg, skal anmeldes for velfærdsministeren senest kl. 12 otte uger før valgdagen. Med anmeldelsen skal følge erklæringer fra et antal vælgere, der mindst svarer til 2 pct. af samtlige gyldige stemmer ved det sidst afholdte folketingsvalg.

Stk. 2. Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af velfærdsministeren. Godkendelsen gælder i 2 år regnet fra godkendelsens dato. Velfærdsministeren kan forny godkendelsen, hvis der på grundlag af den sidst godkendte formular er

2. § 11, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Vælgererklæringerne skal afgives på en formular, der forinden skal godkendes af det valgnævn, der er nedsat i henhold til § 17 i lov om valg til Folketinget. Godkendelsen gælder i 3 år regnet fra godkendelsens dato. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør

foretaget partianmeldelse. Hvis dette ikke er sket, kan godkendelsen kun fornys, såfremt særlige forhold taler derfor. I forbindelse med godkendelse af formularen afgør velfærdsministeren, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 12. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelse af formularen.

Valgnævnet, om navnet på det nye parti kan godkendes, jf. § 12. Godkendelsen af partinavnet gælder i samme tidsrum som godkendelsen af formularen. En ansøgning om godkendelse af en formular for et nyt parti, hvis navn ikke kan godkendes, jf. § 12, kan tidligst indgives 30 dage før udløbet af den periode, hvor navnet ikke kan godkendes.

Stk. 3. Valgnævnet kan efter ansøgning forlænge godkendelsen af formularen og partinavnet for et år regnet fra udløbet af den tidligere godkendelse, hvis der er grund til at antage, at der inden for denne periode vil blive foretaget partianmeldelse. Forlængelse kan i særlige tilfælde ske flere gange. En ansøgning om forlængelse kan, bortset fra ganske særlige tilfælde, senest indgives ved udløbet af den tidligere godkendelse. Indgives ansøgning om forlængelse af godkendelse senest ved udløbet af den tidligere godkendelse, opretholdes godkendelsen, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Stk. 4. Er partianmeldelse ikke foretaget inden for den periode, hvor godkendelsen af partiets formular til vælgererklæring og en eventuel forlængelse af denne gælder, jf. stk. 2 og 3, kan den, der har fået partiets formular til vælgererklæring godkendt, tidligst indgive ansøgning om godkendelse af en formular med det samme partinavn et år efter udløbet af den tidligere godkendelse. Dette gælder dog ikke, hvis andre efter reglerne i § 12, jf. 13, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 2, i lov om valg til Folketinget, ikke kan få godkendt partinavnet.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

Stk. 3. Vælgererklæringerne skal for at kunne medregnes være udfyldt med tydelig angivelse af vælgerens navn, personnummer og bopæl samt være underskrevet og dateret af vælgeren personligt. Erklæringerne skal endvidere være forsynet med en attestation fra kommunens folkeregister om, at vælgeren ved

erklæringens afgivelse opfylder betingelserne for valgret til Europa-Parlamentet. For vælgere, der alene har valgret efter § 3, stk. 1, nr. 2, påføres attestation af, at vælgeren opfylder betingelserne for valgret til Europa-Parlamentet, dog af vedkommende danske repræsentation i det land, hvori de pågældende har bopæl.

Stk. 4. En vælgererklæring medregnes dog ikke, såfremt den

- 1) er afgivet 1 år eller mere før anmeldelsen af partiet, jf. stk. 1, eller
- 2) er afgivet af en vælger, der allerede har afgivet erklæring for et parti, der er anmeldt efter stk. 1.

Stk. 5. En anmeldelse af et parti er gyldig indtil afholdelse af førstkommande valg til Europa-Parlamentet.

Stk. 6. Velfærdsministeren skal opbevare vælgererklæringerne, så længe anmeldelsen gælder, og derefter tilintetgøre dem.

§ 12. Et nyt parti kan ikke få godkendt et navn, som partiet ikke kan få godkendt efter reglerne i § 13, stk. 1 og 2, i lov om valg til Folketinget. Godkendelsen kan tilbagekaldes efter reglerne i § 13, stk. 3, i lov om valg til Folketinget.

§ 3

I lov om kommunale og regionale valg, jf. lovbekendtgørelse nr. 1293 af 8. december 2006, foretages følgende ændringer:

§ 60. Vælgere, der er indlagt på eller optaget i følgende institutioner, boformer m.v., kan brevstemme i institutionen, boformen m.v.:

- 1) Sygehuse.

1. § 60, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Vælgere, der er indlagt på sygehus, kan brevstemme på sygehuset.

Stk. 2. Vælgere, der bor eller opholder sig i følgende boformer eller boliger, kan brevstemme i boformen eller boligen:

2) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.

3) Boformer for voksne tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til længerevarende eller midlertidigt ophold til personer, der på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har særlige behov, og boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser, samt opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i nævnte lov giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at brevstemmeafgivning i de boformer, der er nævnt i 1. pkt., i stedet skal ske efter reglerne i stk. 3 om brevstemmeafgivning i hjemmet. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i forbindelse med de tilbud, der er nævnt i 1. pkt.

4) Almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., og ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at brevstemmeafgivning i ældreboliger i stedet skal ske efter reglerne i stk. 3 om brevstemmeafgivning i hjemmet.

1) Plejehjem og beskyttede boliger, der drives efter reglerne i lov om social service.

2) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service for kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold.

3) Boformer tilvejebragt efter reglerne i lov om social service til midlertidigt eller længerevarende ophold for voksne, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor, samt boformer for voksne, der drives efter nævnte lovs forsøgsbestemmelser. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boformer i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.

4) Opholdssteder uden for de pågældendes bolig, hvor kommunen efter reglerne i lov om social service giver tilbud om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. til personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov herfor. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der ikke skal foretages brevstemmeafgivning i de nævnte opholdssteder uden for de pågældendes bolig.

5) Almene plejeboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., plejeboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, udstøttede private plejeboliger, der er omfattet af lov om leje, og friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger.

6) Øvrige almene ældreboliger, der er omfattet af lov om almene boliger m.v., øvrige ældreboliger, der er omfattet af lov om boliger for ældre og personer med handicap, samt lette kollektivboliger og boliger og hjem for gamle, syge og svagelige, der er omfattet af de i medfør af lov om boligbyggeri og lov om almene boliger m.v. fastsatte

forskrifter herom. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at brevstemmeafgivning i de nævnte boligtyper i stedet skal ske efter reglerne i stk. 4 om brevstemmeafgivning i hjemmet.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

Stk. 2...

Stk. 3. Vælgere, der på grund af sygdom eller manglende førlighed ikke vil kunne møde frem på afstemningsstedet, kan brevstemme i hjemmet, medmindre de har mulighed for at stemme i en af de institutioner, boformer m.v., der er nævnt i stk. 1. Anmodning om at brevstemme i hjemmet skal indgives senest kl. 18 torsdagen 12 dage før valgdagen. Anmodningen skal indgives til folkeregistret i opholdskommunen. Anmodning kan tidligst indgives tirsdagen 4 uger før valgdagen.

Stk. 4...

§ 61. Brevstemmer efter § 60, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, afgives til 2 stemmemodtagere, der er ansat i kommunens forvaltning eller på institutionen.

Stk. 2. Brevstemmer efter § 60, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3, afgives til 2 stemmemodtagere, der er udpeget blandt de tilforordnede vælgere, jf. § 17, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan dog bestemme, at en af stemmemodtagerne er en person udpeget blandt personale ansat i kommunens forvaltning.

Stk. 3. På de øer, der er nævnt i § 60, stk. 4, udpeger kommunalbestyrelsen en eller flere vælgere til at fungere som brevstemmemodtagere.

2. I § 61, stk. 1, ændres »§ 60, stk. 1, nr. 1, og stk. 2« til: »§ 60, stk. 1 og 3«.

3. I § 61, stk. 2, ændres »§ 60 stk. 1, nr. 2-4, og stk. 3« til: »§ 60, stk. 2 og 4«.

4. I § 61, stk. 3, ændres »§ 60, stk. 4« til: »§ 60, stk. 5«.

Bilag 2

Oversigt over den nuværende og kommende fordeling af antal pladser i Europa-Parlamentet, jf. artikel 190, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

	Nuværende antal medlemmer af Europa-Parlamentet, jf. artikel 11 i Akt vedrørende vilkårene for Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for den Europæiske Union	Ny fordeling af antallet af pladser i Europa-Parlamentet, jf. artikel 9 i Akt om republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som den Europæiske Union bygger på
Belgien	24	22
Tjekkiet	24	22
Danmark	14	13
Tyskland	99	99
Estland	6	6
Grækenland	24	22
Spanien	54	50
Frankrig	78	72
Irland	13	12
Italien	78	72
Cypern	6	6
Letland	9	8
Litauen	13	12
Luxembourg	6	6
Ungarn	24	22
Malta	5	5
Nederlandene	27	25
Østrig	18	17
Polen	54	50
Portugal	24	22
Slovenien	7	7
Slovakiet	14	13
Finland	14	13
Sverige	19	18
Det Forenede Kongerige	78	72
Bulgarien	-	17
Rumænien	-	33
I alt	732	736